

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16C/62/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615203753
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:7615203753.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav Baláž, v spore žalobkyne U. Y. (V. S.), K.. XX.XX.XXXX, O. X. XXX, právne zastúpenej Advokátska kancelária - Ján Buroci, s.r.o., so sídlom Za Šestnástkou 17, Spišská Nová Ves proti žalovanému H. S., K.. XX.XX.XXXX, O. X. XXX, I..Č.. E. S. X, W. K. B., právne zastúpenému Advokátska kancelária Hovan a Hospúdko, s.r.o., so sídlom M. Gorkého 8, Spišská Nová Ves, o zaplatenie bolestného s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni istinu vo výške 446,70 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 446,70 Eur od 15.09.2015 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žaloba v prevyšujúcej časti sa z a m i e t a .

III. Žalobkyňa je p o v i n n á zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 80,02 %, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Spišská Nová Ves samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalobkyňa je p o v i n n á zaplatiť Slovenskej republike náhradu trov konania spočívajúcich v náhrade trov štátu v rozsahu 90,01 %, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Spišská Nová Ves samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť Slovenskej republike náhradu trov konania spočívajúcich v náhrade trov štátu v rozsahu 9,99 %, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Spišská Nová Ves samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa pôvodne žalobou zo dňa 09.03.2015, doručenu tunajšiemu súdu dňa 10.03.2015 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť jej bolestné vo výške 1.998,--EUR, ako aj nahradiť jej trovy konania.

2. Svoju žalobu odôvodnila tým, že žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi sp.zn. XT/XX/XXXX-XXX zo dňa 09.07.2013 uznaný za vinného zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm a./ Trestného zákona tak, že od presne nezisteného dňa roku 2010 do 26.decembra 2011 v obci X. v rodinnom dome č. XXX, svoju manželku - žalobkyňu v období do XX. K. XXXX nepravidelne fyzicky napádal tak, že ju bil dlaňou alebo päťou najmä po tvári, kopal do nej, vulgárne jej nadával, vyhrážal sa jej zbitím a zabitím, pľuval jej do tváre, čím ju ponižoval, pričom z obavy z takéhoto konania bola nútená v nočných hodinách aj ujsť zo spoločného domu a v období od XX.K. XXXX P. XX.P. XXXX nepravidelne jej vulgárne nadával, pľuval do tváre, čím ju ponižoval, vyhrážal sa jej

zbitím a zabitím, pričom týmto konaním počas celého obdobia vyvolával u poškodenej strach a stres, v presne nezistený deň roku 2010 jej úderom do tváre vyrazil zubnú náhradu jedného zuba, dňa XX.U. XXXX ju počas bitia najmenej 3 krát udrel hlavou o stenu, dňa XX.K. XXXX ju bil rukami po tvári a sotil dozadu tak, že spadla a udrela si hlavu o roh postele, čím jej spôsobil otras mozgu I. stupňa, bolesti hlavy po poruche vedomia, dňa XX.P. XXXX po tom, čo jej vulgárne nadával, vyhrážal sa jej a napľul jej do tváre, otvorenou dlaňou ju udrel do tváre v oblasti pravého ucha tak intenzívne, že jej vyrazil zubnú náhradu jedného zuba, naposledy jej hrubo a vulgárne nadával, a tak ju ponižoval dňa XX.P. XXXX, a v dôsledku takýchto konaní došlo u nej aj k psychickým zmenám a to k ambivalencii k manželovi, depresii, neurotickým znakom, stavom úzkosti a strachu, čo sú príznaky týranej osoby. Krajský súd v Košiciach vo veci rozhodol rozsudkom sp.zn. XTo/XXX/XXXX-XXX zo dňa 17.03.2014, pričom zrušil rozsudok len v časti trestu a uložil trest miernejší. Rozhodnutie Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi sp.zn. XT/XX/XXXX-XXX zo dňa 09.07.2013 je teda v časti viny žalovaného právoplatné. Žalobkyňa si už počas trestného konania uplatnila právo na náhradu škody, pričom tento výrok potvrdil aj odvolací súd. Uvedené je zjavné z priložených rozsudkov. Žalobkyni konaním žalovaného ako to vyplýva zo skutkovej vety trestného rozsudku vznikla škoda na zdraví, v tomto prípade bolestné, ktoré s uplatňuje.

3. Žalovaný sa k žalobe žalobkyne vyjadril cestou svojho právneho zástupcu až na pojednávaní konanom dňa 20.07.2015, kedy poukázal na to, že ani prvostupňový a ani druhostupňový (trestný) súd nerozhodol o škode na zdraví žalobkyne, pretože tu boli pochybnosti, či medzi spôsobenou škodou a medzi konaním žalovaného existovala príčinná súvislosť. Znalecký posudok bol u Q.. G., bol vypracovaný veľmi jednoducho a v tejto súvislosti poukázal aj na skutočnosť, že vybitie zuba u žalobkyne bolo posudzované ako ľahké zranenie, pričom z obsahu trestného spisu z vyjadrení Q.. Q.U. vyplývala možnosť, že vypadnutie zuba mohla spôsobiť aj nedostatočná hygiena zo strany žalobkyne, resp. že korunka ktorá mala žalobkyni v tejto súvislosti vypadnúť i podľa tvrdení detí bola v tom čase už odnímateľná. Ďalej poukázal na to, že predložený znalecký posudok z trestného spisu je v tomto sporovom konaní len listinným dôkazom a samotná žalobkyňa by sa mala presne vyjadriť, za čo žiada bolestné, za aké konkrétne zranenia a následne preukázať príčinnú súvislosť medzi týmito zraneniami a konaním žalovaného.

4. V reakcii na toto vyjadrenie žalovaného žalobkyňa cestou svojho právneho zástupcu na uvedenom pojednávaní konanom poukázala na to, že aj ňou predložený znalecký posudok z trestného konania má určitú vypovedaciu hodnotu. Pokiaľ ide o zranenia, ktoré utrpela, tieto vyplývajú zo skutkovej vety obsiahnutej v trestnom rozsudku, takže úlohou znalca bude ohodnotiť bodovo zranenia vyplývajúce z tejto skutkovej veci a na základe neho určiť výšku bolestného.

5. Podaním zo dňa 13.09.2018 doručeným súdu dňa 14.09.2018 žalobkyňa cestou svojho právneho zástupcu zmenila žalobu tak, že ju rozšírila, kedy na základe uvedeného podania žiadala, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť jej sumu 4.469,45 Eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5,05% od 25.06.2015 do zaplatenia, ako aj nahradiť jej trovy konania v plnom rozsahu. Uvedená písomná zmena žaloby bola žalovanému doručená cestou jeho právneho zástupcu na pojednávaní konanom dňa 18.09.2018.

6. Uvedenú zmenu žaloby odôvodnila tým, že si osvojila tvrdenia znalca Q.. H. , ktoré vyplývajú z jeho zistení v posudku č. XX/XXXX hlavne str. 3 a 4 a to tie , kedy uvedený pribratý znalec konštatoval vznik škody na zdraví vo výške 4.469,45 Eur. K uplatneným úrokom z omeškania uviedla , že žalovaný listom z 24.06.2015 reagoval na doručení žalobu, a teda týmto dňom najneskôr už bol riadne vyzvaný na plnenie.

7. Súd uznesením vyhláseným na pojednávaní konanom dňa 18.09.2018 za prítomnosti právnych zástupcov oboch strán sporu pripustil vyššie uvedenú zmenu žaloby.

8. V nadväznosti na toto rozšírenie žalovaný cestou svojho právneho zástupcu na uvedenom pojednávaní vzniesol námietku premlčania.

9. K uvedenej námietke premlčania sa vyjadrila na tom istom pojednávaní žalobkyňa cestou svojho právneho zástupcu, kedy poukázala na to, že predmetom tohto konania je náhrada škody na zdraví, ktorá nepodlieha objektívnej premlčacej lehote, ale subjektívnej. O skutočnej výške škody sa žalovaná dozvedela až po doručení znaleckého posudku Q.. H.. Zároveň namietala, že aj samotná námietka

premlčania v zmysle judikatúry môže odporovať dobrým mravom, pričom za skutkového stavu v trestnom konaní, kedy mal žalovaný týrať žalobkyňu, na túto námietku by sa nemalo ani prihliadať.

10. Súd vykonal dokazovanie a to vylúchom žalobkyne, oboznámením sa s listinnými dokladmi a to rozsudkom Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi sp.zn. XT/XX/XXXX-XXX zo dňa 09.07.2013, rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. XTo/XXX/XXXX-XXX zo dňa 17.03.2014, s pripojeným spisom tunajšieho súdu sp.zn. XT/XX/XXXX, znaleckým posudkom súdneho znalca Q.. Š. G. Č.. X/XXXX zo dňa 08.02.2012, a tiež znaleckým dokazovaním, ktorého výstupy tvorili znalecký posudok súdneho znalca Q.. P. H. Č.. XX/XXXX zo dňa 22.07.2018, Doplnenie znaleckého posudku súdneho znalca Q.. P. H. Č.. XX/XXXX zo dňa 11.11.2018 a Znalecký posudok súdnoznaleckej organizácie J. U. G. R., W..Y..R., S. Č.. XX/XXXX zo dňa 15.05.2020, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

11. Rozsudkom Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi sp.zn. XT/XX/XXXX-XXX zo dňa 09.07.2013 bol žalovaný uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného dňa roku XXXX P. XX. P. XXXX v obci X. v rodinnom dome č. XXX, svoju manželku - žalobkyňu v období do XX. K. XXXX nepravidelne fyzicky napádal tak, že ju bil dlaňou alebo päťou najmä po tvári, kopal do nej, vulgárne jej nadával, vyhrážal sa jej zbitím a zabitím, plúval jej do tváre, čím ju ponižoval, pričom z obavy z takéhoto konania bola nútená v nočných hodinách aj ujsť zo spoločného domu a v období od XX. K. XXXX P. XX. P. XXXX nepravidelne jej vulgárne nadával, plúval do tváre, čím ju ponižoval, vyhrážal sa jej zbitím a zabitím, pričom týmto konaním počas celého obdobia vyvolával u poškodenej strach a stres, v presne nezistený deň roku 2010 jej úderom do tváre vyrazil zubnú náhradu jedného zuba, dňa XX. U. XXXX ju počas bitia najmenej 3 krát uderil hlavou o stenu, dňa XX. K. XXXX ju bil rukami po tvári a sotil dozadu tak, že spadla a uderila si hlavu o roh postele, čím jej spôsobil otras mozgu I. stupňa, bolesti hlavy po poruche vedomia, dňa XX. P. XXXX po tom, čo jej vulgárne nadával, vyhrážal sa jej a napľul jej do tváre, otvorenou dlaňou ju uderil do tváre v oblasti pravého ucha tak intenzívne, že jej vyrazil zubnú náhradu jedného zuba, naposledy jej hrubo a vulgárne nadával, a tak ju ponižoval dňa XX. P. XXXX a v dôsledku takýchto konaní došlo u nej aj k psychickým zmenám a to k ambivalencii k manželovi, depresii, neurotickým znakom, stavom úzkosti a strachu, čo sú príznaky týranej osoby.

12. Zároveň uvedeným rozsudkom bola žalobkyňa podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázaná so svojim nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

13. Uvedený rozsudok čo do viny a v konečnom dôsledku vzhľadom na žalobkyňou podané odvolanie aj čo do výroku, ktorým bola odkázaná s jej nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, sa stal právoplatným dňa 17.03.2014.

14. Z obsahu odôvodnenia vyššie uvedeného trestného rozsudku tiež vyplynulo, že pôvodne podľa obžaloby sa žalovanému v tomto spore kládlo tiež za vinu, že počas fyzických útokov dňa XX.XX.XXXX (správne má byť XXXX) jej počas bitia najmenej trikrát uderil hlavou o stenu mal spôsobiť zranenie otras mozgu I. stupňa, zlomeninu záhlavovej časti vpravo, podvrtnutie krčnej a driekovej chrbtice, ľahké ochrnutie vľavo s dobou liečenia a práceneschopnosti najmenej 2 týždne, avšak v zmysle zásady „in dubio pro reo“ trestný súd vypustil zo skutku tento následok vo forme zranení, ktorý mal obžalovaný (t.j. žalovaný v tomto spore - poznámka súdu) spôsobiť na poškodenej (t.j. žalobkyne v tomto spore - poznámka súdu) uvedeného dňa XX.XX.XXXX, a to poukazujúc na samotnú výpoveď poškodenej (t.j. žalobkyne v tomto spore - poznámka súdu), podľa ktorej ju síce obžalovaný (t.j. žalovaný v tomto spore - poznámka súdu) zbil, avšak následne mala spadnúť na dvore už bez jeho zavinenia, ako aj poukazujúc na závery znalca Q.. Š. G. , podľa ktorých uvedené zranenia mohli byť spôsobené i pádom na zem, a preto trestný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi konaním obžalovaného(t.j. žalovaného v tomto spore - poznámka súdu) spočívajúcom v bití poškodenej a následkom - zraneniami poškodenej(t.j. žalobkyne v tomto spore - poznámka súdu).

15. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. XTo/XXX/XXXX-XXX zo dňa 17.03.2014 vyššie uvedený trestný rozsudok bol zrušený len v napadnutom výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, kedy zároveň uvedený odvolací súd uložil obžalovanému (t.j. žalovanému v tomto spore - poznámka súdu) iný trest. Zároveň uvedeným rozsudkom bolo zamietnuté aj odvolanie žalobkyne ako poškodenej podané cestou jej splnomocnenca (právneho zástupcu).

16. Z obsahu odôvodnenia vyššie uvedeného trestného rozsudku tohto odvolacieho súdu v súvislosti s podaným odvolaním žalobkyne ako poškodenej vyplynulo, že táto v tomto svojom odvolaní namietala, že v uvedenej veci je zjavná príčinná súvislosť medzi poškodením jej zdravia a trestným činom, ktorého sa mal obžalovaný (t.j. žalovaný v tomto spore - poznámka súdu) dopustiť. Mala za to, že výška škody je daná znaleckým posudkom a z posudku vyplýva bodové ohodnotenie bolestného pre každé zranenie, ktoré utrpela. Poukázala na to, že rozhodnutie o náhrade škody tak nevyžaduje žiadne ďalšie dokazovanie a pre prípad, že by súd v skutkovej vete vypustil jednu z diagnóz, tak len ponížil výslednú náhradu škody o bolestné, pre to ktoré poškodenie zdravia. Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd zaviazal žalovaného k náhrade škody vo forme bolestného vo výške 1.998,--EUR v zmysle znaleckého posudku znalca Q.. Š. G.. Odvolací súd však tieto argumenty žalovanej neakceptoval a z obsahu odôvodnenia tohto jeho rozhodnutia vyplynulo, že sa stotožnil v celom rozsahu so záverom trestného prvostupňového súdu, kedy aj odvolací súd konštatoval, že sa nezistila príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného (t.j. žalovaného v tomto spore - poznámka súdu) a zraneniami žalobkyne u skutku zo dňa XX.XX.XXXX. V tomto smere aj tento súd v celom rozsahu poukázal na pochybnosti, na ktoré už podrobne poukázal súd prvého stupňa.

17. V súvislosti s útokom zo strany žalovaného na žalobkyňu , ktorý sa mal udiať dňa XX.XX.XXXX, a ktorý podľa obžaloby mal vyústiť do trestným súdom neuznaného následku a síce otrasu mozgu I. stupňa, zlomenine záhlavovej časti vpravo, podvrtnutia krčnej a driekovej chrbtice, ľahkého ochrnutia vľavo s dobou liečenia a práceneschopnosti najmenej 2 týždne, trestný súd vo vyššie uvedenom rozsudku sp.zn. XT/XX/XXXX-XXX pojal do skutkovej vety len to konanie žalovaného, ktoré malo spočívať v tom, že uvedeného dňa XX.XX.XXXX ju počas bitia najmenej trikrát udrel hlavou o stenu.

18. Žalobkyňa vo svojej účastníckej výpovedi v tomto sporovom konaní k tomuto incidentu z uvedeného dňa uviedla, že ju mal žalovaný biť dlaňou, kopať do chrbta, hodiť do skrine, pričom tieto udalosti sa odohrali večer. Uvedenou dlaňou ju mal žalovaný biť všade, po hlave, do ucha, a to až tak, že kvôli tomu prestala počuť na pravé ucho. Ráno šla ešte do práce a keď sa vrátila z práce, tak jej žalovaný mal ešte pred svojim bratom dať facku do tváre, po nose, až sa jej pustila krv a až následne na dvore odpadla, pričom podľa jej tvrdení mala spadnúť do mäkkého, do trávy. Nevedela popísať akým spôsobom odpadla, a podľa jej tvrdení sa prebudila na krik brata žalovaného, ktorý kričal na žalovaného, aby vyšiel. Tvrdila, že pri večernom útoku bol prítomný len maloletý syn a pri druhom ňou popísanom útoku na druhý deň bol prítomný brat žalovaného.

19. Podľa obsahu odôvodnenia rozsudku Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi sp.zn. XT/XX/XXXX-XXX zo dňa 09.07.2013 žalobkyňa pri svojom výsluchu dňa 27.12.2011 v súvislosti s týmto incidentom uvádzala, že dňa XX.XX.XXXX, kedy spala v spálni, prišiel za ňou žalovaný, vulgárne jej nadával, chytil ju rukou spredu za vlasy a ako stála chrbtom ku stene, opakovane jej udieral temeno hlavy o stenu, čo bolo 3-4 krát. Pritom na ňu hrešil a nadával jej. Po tomto ju bolela veľmi hlava a v túto noc po bitke ju našiel ležať švagor na zemi pri psovi. Ani švagrovi nepovedala, čo sa jej stalo. Následne išla kvôli točeniu v hlave na neurológiu, kde bola hospitalizovaná do XX.XX.XXXX. Utrpela otras mozgu a zlomeninu lebečnej kosti, práceneschopná bola do XX.XX.XXXX. V nemocnici sa bála povedať, že ju zbil manžel. Keď sa vrátila domov, od uvedenej doby sa správal ku nej tak, ako predtým, avšak až do novembra XXXX ju nezbil, ale jej iba nadával a deptal ju, pľul jej do tváre.

20. Pri výsluchu dňa 16.02.2012 podľa obsahu odôvodnenia vyššie uvedeného trestného rozsudku v súvislosti s týmto incidentom zo dňa XX.XX.XXXX uvádzala, že v uvedený deň ju žalovaný v noci zobudil, začal ju kopať, a vtedy ju asi 3 krát otrepal hlavu o stenu, inak ju asi neudrel. Na druhý deň išla zrejme vonku, pričom sa našla ležať pri miske od psa, kde ju budil švagor, ktorý jej pomohol vstať. Keď prišiel žalovaný, povedal jej, nech zdochne. Na druhý deň išla k doktorovi, keďže mala pichľavú bolesť a nutkanie na zvracanie.

21. Podľa obsahu odôvodnenia uvedeného trestného rozsudku žalovaný na hlavnom pojednávaní poprel, že by bol býval žalobkyňu fyzicky napadol uvedeného dňa XX.XX.XXXX. Tvrdil, že toho dňa bol u nich jeho brat, ktorý ho zavolať, zo zeme dvíhali žalobkyňu, ktorá im hovorila, že sa jej zatočila hlava a spadla. Potom ju odviekli do domu, kde spala až do rána, viac spolu nekomunikovali. Na bolesť hlavy si nesťažovala.

22. Podľa obsahu odôvodnenia uvedeného trestného rozsudku svedok V. S. - brat žalovaného potvrdil jedine to, že našiel žalobkyňu ležať na chodníku v objekte rodinného domu a táto vtedy bola v bezvedomí. Keď ju žalovaný zdvihol, sťažovala sa na bolesti hlavy, mala poškriabané čelo na pravej strane.

23. Z obsahu odôvodnenia uvedeného trestného rozsudku tiež vyplynulo, že v auguste 2010 viezla svedkyňa Q. O. žalobkyňu do nemocnice na vyšetrenie, lebo jej zavolala, že jej je zle, hoci jej nepovedala, čo sa stalo. Vtedy jej povedala, že ju našiel švagar V. S., že má problémy s chrbticou. Následne asi po troch mesiacoch jej žalobkyňa povedala, že žalovaný jej búchal hlavu o stenu a že má prasknutú lebku.

24. Z prepúšťacej správy Všeobecnej nemocnice s poliklinikou Levoča, a.s. zo dňa XX.XX.XXXX (príloha znaleckého posudku č. XX/XXXX zo dňa 15.05.2020) vyplynulo, že žalobkyňa bola do tohto zariadenia prijatá uvedeného dňa o XX,XX hod s prijímajúcou diagnózou: F.X- H. W. O. Z., Iné špecifikované syndrómy bolesti hlavy. Podľa anamnézy v uvedenej správe udávala, že v pondelok večer išla dať psovi granule, mala misku v ruke, našla sa na zemi, pri nej bola miska s granulami, jazyk nemala pohryzený, nebola pomočená, mala udretú hlavu, nevracala, nemohla sa nadýchnuť, napínalo ju na zvracanie, oslaba jej hneď ľavá strana tela, bolel ju chrbát aj krk, slabá a bolestivá bola ľavá strana tela, bola na internom vyšetrení a internista odporúčal NR vyšetrenie a bola bez nálezu internej príčiny poruchy vedomia.

25. Z epikrízy uvedenej správy vyplynulo, že žalobkyňa mala byť na uvedené oddelenie tohto zariadenia prijatá po krátkodobej poruche vedomia W. D. W. I. L. S.. Realizované CT mozgu konštatovalo CT nález na neuroštruktúrach mozgu bez čerstvých denzitných ložiskových zmien, bez známk intraparenchýmovej hemorágie. Bolo konštatované fissura okcipitálnej kosti vpravo. Žalobkyňa bola tiež podľa uvedenej správy vyšetrená chirurgom. Realizovaná LP bola s normálnym nálezom. Pre bolesti v záhlaví a CB sy bolo realizované MR vyšetrenie C chrbtice s vyššie uvedeným nálezom. EEG záznam bol v medziach normy. Po infúznej a medikamentóznej liečbe bol jej stav zlepšený, bolesti hlavy zmiernené a konštatovalo sa pretrvávanie hemihypestézy 1.sin. v laboratórnom náleze bez patológie.

26. Dňa 18.08.2010 bola podľa tejto správy prepustená s diagnózami: F.X- H. Š. W. O. Z., Y.-W. U. S., F.,X- H. Š. V. W..

27. V znaleckom posudku súdneho znalca Q.. P. H. Č.. XX/XXXX zo dňa 22.07.2018 sa však v súvislosti s prepustením žalobkyne dňa 18.08.2010 uvádza, že táto bola prepustená s diagnózami: -ľavostranná hemiparéza, frustná, zlomenina pravej okcipitálnej, záhlavovej kosti bez posunu úlomkov, otras mozgu 1. stupňa, podvrtnutie krčnej chrbtice, podvrtnutie driekovej chrbtice a pomliaždenie hlavy v pravej časti záhlavia.

28. Podľa znaleckého posudku súdneho znalca Q.. Š. G. Č.. X/XXXX zo dňa 08.02.2012, ktorý bol vypracovaný pre potreby trestného konania, v súvislosti s pôvodne v obžalobe konštatovaným následkom z útoku na zdravie žalobkyne, ktorého sa dňa XX.XX.XXXX mal dopustiť žalovaný, a síce otrasom mozgu I. stupňa tento znalec ako mechanizmus jeho vzniku uvádzal úder, náraz na tvrdú podložku, pád a pod, pričom pripúšťal, že toto zranenie mohlo vzniknúť aj mechanizmom tak ako to popisovala žalobkyňa (poškodená) a síce opakovaným búchaním hlavy o stenu. Zároveň ale tiež pripustil, že ako jedná z možností jeho vzniku mohol byť aj uvedený pád žalobkyne (poškodenej) hlavou na tvrdý predmet.

29. V prípade ďalšieho pôvodne v obžalobe konštatovaného následku z útoku na zdravie žalobkyne, ktorého sa dňa XX.XX.XXXX mal dopustiť žalovaný, a síce podvrtnutia krčnej a driekovej chrbtice súdny znalec v uvedenom znaleckom posudku č. X/XXXX zo dňa 08.02.2012 konštatoval, že k tomuto poškodeniu zdravia žalobkyne mohlo dôjsť účinkom torznej sily alebo kontra pohybom na oblasť krku, prípadne to mohlo vzniknúť pri náraze hlavy o stenu, avšak zároveň ako jedná z možností prichádzal do úvahy aj pád žalobkyne ako poškodenej hlavou na tvrdý predmet.

30. V prípade ďalšieho pôvodne v obžalobe konštatovaného následku z útoku na zdravie žalobkyne, z uvedeného dňa 10.08.2010, a síce zlomenine záhlavovej časti vpravo, súdny znalec v uvedenom znaleckom posudku č. X/XXXX zo dňa 08.02.2012 konštatoval, že k tomuto poškodeniu zdravia

žalobkyne mohlo dôjsť lokálnym pôsobením sily tvrdého predmetu na oblasť záhlavia značnej sily, tiež mohlo takto dôjsť aj narážaním hlavy o stenu, avšak zároveň ako jednu z možností uvedený znalec pripustil aj pád žalobkyne hlavou na tvrdý predmet.

31. V prípade posledného pôvodne v obžalobe konštatovaného následku z útoku na zdravie žalobkyne, ktorého sa dňa XX.XX.XXXX mal dopustiť žalovaný, a síce ľahkého ľavostranného ochrnutia súdny znalec v uvedenom znaleckom posudku č. X/XXXX zo dňa 08.02.2012 konštatoval, že ide o následok poškodenia mozgu alebo miechových koreňov, pričom obsah tohto poškodenia patrí do kompetencie neurológa. Napriek tomu však vykonal jeho bodové ohodnotenie, kedy mu priradil 35 bodov.

32. Znalecký posudok Q.. P. H. Č.. XX/XXXX zo dňa 22.07.2018, súdneho znalca pre odvetvie : chirurgia- traumatológia, však v súvislosti s týmto poškodením zdravia uvádza, že sa nejedná o poškodenie nervu, ktoré v bodovom ohodnotení Q.. G. je definované ako „pomliaždenie nervu s krátkodobou obrnou“, ale ide podľa Q.. H. o hemiparézu, čo je poškodenie mozgového tkaniva. Ako ďalej uvedený znalec uvádza, CT mozgu bolo síce negatívne a nebolo zistené ani žiadne anatomické štruktúrne poranenie mozgového tkaniva, avšak to podľa neho neznamená, že to reálne klinicky nebolo. Poukazuje na to, že žalobkyňa mala diagnostikovanú ľavostrannú hemiparézu, frustnú (t.j. neúplnú, čiastočnú), čo je ochrnutie ľavej polovice tela a podľa tohto znalca ide o ochrnutie po úraze. Prejavuje sa zníženou citlivosťou ľavej polovice tváre a slabosťou ľavej dolnej končatiny. Hemiparéza žalobkyne podľa tohto znalca bola potvrdená neurológom aj dňa 16.11.2010 počas hospitalizácie na traumatologickom oddelení Nemocnice s Poliklinikou v Spišskej Novej Vsi. Žalobkyňa napáda na ľavú dolnú končatinu, chodí pomaly, nedokáže behať, skákať, pričom uvedenú diagnózu ľavostrannej hemiparézy má podľa tohto znalca potvrdenú neurológmi. Podľa uvedeného znalca je príčinou tejto hemiparézy žalobkyne, ktorá je príznakovým komplexom poškodenia mozgovej kôry, tá skutočnosť, že táto dňa XX.XX.XXXX utrpela zlomeninu pravej záhlavovej kosti a zároveň došlo aj ku pomliaždeniu mozgovej kôry, pričom uvedený znalec predpokladá, že sa tak stalo v oblasti pravého temenného laloka. Podľa tohto znalca najčastejšou príčinou hemiparézy je spontánne krvácanie alebo nedokrvenie mozgu. Vyskytuje sa však aj poúrazová hemiparéza, čo je aj prípad žalobkyne, a preto uvedený znalec typ poranenia pravej mozgovej kôry žalobkyne považuje za pomliaždenie mozgu. Že toto pomliaždenie mozgu v prípade zranenia žalobkyne nebolo na CT viditeľné, popísané a diagnostikované je podľa tohto súdneho znalca len deficit medicíny. Podľa neho štruktúrne anatomické poškodenie mozgu v jej prípade tu muselo byť a nejednalo sa podľa neho len o funkčnú poruchu. Je to fakt a skutočnosť, ktorú uvedený znalec nepovažuje za potrebné štrukturalizovať. Aj CT má svoje limity a vždy ho popisuje len človek.

33. Podľa znaleckého posudku súdnoznaleckej organizácie J. U. G. R., W..Y..R., S. Č.. XX/XXXX zo dňa 15.05.2020 v súvislosti s udalosťami zo dňa XX.XX.XXXX v popise ochorenia žalobkyne zo správy o jej hospitalizácii vo Všeobecnej nemocnici s poliklinikou J., a.s. od XX.XX.XXXX P. XX.XX.XXXX nie je zmienka o priamom úrazovom poškodení, ale o pravdepodobnej poruche vedomia s následným úrazom. Diagnostický záver uvedenej prepúšťacej správy podľa tohto znaleckého posudku je veľmi nesúrodý čo sa týka diagnóz, avšak jednoznačne je v ňom uvedené, že žalobkyňa mala poruchu vedomia a táto však nebola úrazového pôvodu. V závere správy sú uvádzané aj úrazové diagnózy a to otras mozgu 1. stupňa, podvrtnutie krčnej chrbtice, podvrtnutie driekovej chrbtice, a zlomenina záhlavnej kosti vpravo. V tejto súvislosti so zlomeninou záhlavovej kosti uvedená znalecká organizácia uviedla, že táto vzniká priamym mechanizmom, zvyčajne ide o veľké násilie pôsobiace priamo na oblasť záhlavia. Táto zlomenina môže vzniknúť aj úderom hlavy o stenu pri bitke (napr. pri údere hlavy o stenu), ale nakoľko ide o poranenie spôsobené pôsobením veľkej sily z klinického hľadiska tieto zlomeniny skôr vznikajú pri páde na zem priamo na záhlavie. Ako sa ďalej v tomto znaleckom posudku uvádza, na základe objektivizovateľného miestneho nálezu a záverov vyšetrovacích metód sa nedá presne určiť, či táto zlomenina vznikla pri bitke úrazom hlavy o stenu alebo pádom na zem.

34. Ďalej uvedený znalecký posudok konštatuje, že žalobkyňa od inkriminovaného dňa XX.XX.XXXX má ľavostrannú hemiparézu a hemihypestézu (čiastočné ochrnutie / oslabenie / a poruchu citlivosti ľavej strany tela) na ľavej strane tela. Príčina tejto hemiparézy je doteraz nejasná. Mohla byť spôsobená buď poranením miechy na krčnej chrbtici, avšak táto možnosť bola vylúčená NMR vyšetrením krčnej chrbtice počas danej hospitalizácie, kde boli diagnostikované neúrazové zmeny z opotrebovania krčnej chrbtice, navyše miecha nebola v tejto oblasti poškodená. Druhou možnosťou je vznik tohto ochrnutia v dôsledku porážky mozgu (náhla cievna mozgová príhoda) alebo úrazu - zakrvácaním do mozgu s

jeho pomliaždením. Na realizovanom CT vyšetrení mozgu neboli preukázané žiadne úrazové zmeny na mozgovom tkanive, len zlomenina záhlavnej kosti. Vzhľadom na terajší veľký časový odstup od úrazu (od roku 2010) nevie sa zistiť, prečo nebolo ihneď realizované v rámci diagnostiky aj NMR vyšetrenie, ktoré mohlo zistiť prípadné ischemické zmeny mozgového parenchýmu (nedokrvenie časti mozgu - ischemickú cievnú príhodu) , alebo poškodenie mozgu úrazom, ktoré nebolo detegované na CT vyšetrení mozgu. Žalobkyňa bola na toto vyšetrenie objednaná ambulantne. NMR vyšetrenie mozgu bolo realizované až dňa XX.XX.XXXX a neboli na ňom preukázané žiadne chorobné zmeny na mozgu ani úrazové a ani neúrazové-porážka. Na základe týchto skutočností zostáva príčina ľavostrannej hemiparézy nejasná a nemožno zistiť jej jednoznačnú príčinu.

35. Zároveň uvedený znalecký posudok č. XX/XXXX predmetnej súdnoznaleckej organizácie konštatuje, že v popise obtiaží žalobkyne v prepúšťacej správe vyhotovenej v súvislosti s jej operáciou vykonanou na T. B. S. v novembri 2013 pre nezhubný nádor pravého vonkajšieho zvukovodu , ktorý spôsoboval žalobkyňu útlak vestibulárneho nervu, je uvedené , že mala opakované závraty skoro každý deň. Z retrospektívneho hľadiska sa nedá vylúčiť , že aj v čase prvého incidentu v roku 2010 mohol byť prítomný už daný nezhubný nádor , ktorý mohol eventuálne spôsobovať závratové stavy s pádmi. Ale je nutné takisto podotknúť , že na CT vyšetrení mozgu z roku 2010 nebol ešte daný nález popísaný. Retrospektívne sa nedá jednoznačne určiť, či nádor pravého zvukovodu spôsoboval žalobkyňu obtiaže aj v roku 2010.

36. V súvislosti s útokom zo strany žalovaného na žalobkyňu , ktorý sa mal udiať dňa XX.XX.XXXX a ktorý trestný súd vo vyššie uvedenom rozsudku sp.zn. XT/XX/XXXX-XXX pojal do skutkovej vety a to aj vrátane následku tak , že žalovaný uvedeného dňa žalobkyňu bil rukami po tvári a sotil dozadu tak , že spadla a udrela si hlavu o roh postele, čím jej spôsobil otras mozgu I. stupňa, bolesti hlavy po poruche vedomia, znalecký posudok č. XX/XXXX G. P. XX.XX.XXXX súdnoznaleckej organizácie J. U. G. R., W..Y..R., S. vychádzajúc z podkladov o hospitalizácii žalobkyne v období od XX.XX.XXXX P. XX.XX.XXXX konštatoval, že v neurologickom vyšetrení počas danej hospitalizácie bolo uvedené , že ide o druhú poruchu vedomia u žalobkyne v jej živote , pričom v diagnostickom závere tejto prepúšťacej správy je uvedené, že ide o poruchu vedomia (odpadnutie v kúpeľni) a aj stav po otrase mozgu (stav po údere manželom, údere do hlavy). Na základe popisu dovtedajšieho ochorenia žalobkyne a zadokumentovaných vyšetrení sa nedajú oba popísané deje od seba oddeliť a je možné z retrospektívneho hľadiska pripustiť, že žalobkyňa utrpela otras mozgu.

37. Podľa trestného rozsudku sp.zn. XT/XX/XXXX-XXX zo dňa 09.07.2013 v súvislosti so skutkom ktorý sa mal udiať dňa 24.12.2011, toho sa mal žalovaný voči žalobkyňi dopustiť tak , že po tom, čo jej vulgárne nadával, vyhrážal sa jej a napľul jej do tváre, otvorenou dlaňou ju udrel do tváre v oblasti pravého ucha tak intenzívne, že jej vyrazil zubnú náhradu jedného zuba.

38. Zo správy Nemocnice s poliklinikou Spišská Nová Ves , a.s. z XX.XX.XXXX G. XX:XX hod (príloha znaleckého posudku č. XX/XXXX zo dňa 15.05.2020) vyplynulo, že žalobkyňa pri ošetrení udávala, že ju žalovaný v uvedený deň udieral do hlavy a tváre a pravého ucha a vybil jej zub, pričom v rámci diagnózy je v uvedenej správe uvádzané W.- B. G.. Z objektívneho posúdenia stavu žalobkyne sa v správe konštatuje, že v oblasti hlavy a tváre je bez zjavnej patológie, v ústnej dutine v hornom rade lézia rezáka vpravo. RTD lebky je bez zrejmych TZ. V oblasti pravej ušnice susp. kontúzne ložisko - erytém a palp. Citlivosti. Diagnostický záver je „Fractura dentium I.1“ a tiež „Cephalea postraumatica“.

39. Znalecký posudok č. XX/XXXX zo dňa 15.05.2020 súdnoznaleckej organizácie J. U. G. R., W..Y..R., S. v súvislosti s touto udalosťou zo dňa 24.12.2011 bodovo ohodnocuje položku - pomliaždenie tváre počtom 5 bodov. V znaleckom posudku č. XX/XXXX súdneho znalca Q.. P. H. zo dňa 22.07.2018 je táto položka vedená ako „ pomliaždenie hlavy v pravej časti záhlavia“ a je jej určených 0 bodov. V znaleckom posudku súdneho znalca Q.. Š. G. č. X/XXXX zo dňa 08.02.2012 sa takáto a ani obdobná položka nenachádza a teda nie je k nej žiadne bodové ohodnotenie.

40. Pokiaľ ide o ustálenie zdravotného stavu žalobkyne v súvislosti s jednotlivým následkami na jej zdraví, ktoré žalobkyňa dávala do priameho súvisu s konaním žalovaného ,tak v prípade poškodenia jej zdravia , ku ktorému malo dôjsť dňa 10.08.2010 podľa záverov súdneho znalca Q.. P. H. vyplývajúcich z jeho znaleckého posudku č. 14/2018 zo dňa 22.07.2018 a jeho Doplnenia č. 28/2018 zo dňa 11.11.2018, kedy tento za zranenia žalobkyne z uvedeného dňa považoval ľavostrannú hemiparézu

frustrnú, poúrazovú následkom fokálneho pomliaždenia mozgu v pravej hemisfére, zlomeninu pravej okcipitálnej (záhlavovej) kosti bez posunu úlomkov, otras mozgu 1. stupňa, podvrtnutie krčnej chrbtice, podvrtnutie driekovej chrbtice a pomliaždenie hlavy v pravej časti záhlavia, k tomuto ustáleniu došlo ku dňu 10.02.2012, pričom tento záver uvedený znalec konštatoval na základe anamnestického a klinického vyšetrenia, predovšetkým z poznania všeobecného neurologického konsenzu, že za ustálenie zdravotného stavu po takomto zranení sa považuje doba jeden a pol roka po úraze.

41. Podľa záverov znaleckého posudku č. 16/2020 zo dňa 15.05.2020 súdnoznaleckej organizácie J. U. G. R., W..Y..R., S. v prípade poškodenia zdravia žalobkyne, ku ktorému malo dôjsť uvedeného dňa 10.08.2010, kedy úrazové poškodenie podľa tejto znaleckej organizácie spočívalo v otrase mozgu 1. stupňa, podvrtnutí krčnej chrbtice, podvrtnutí driekovej chrbtice a zlomenine záhlavnej kosti vpravo, bol rozsah diagnóz plne jasný už v roku 2010 a z retrospektívneho hľadiska bolo možné vykonať prvotné ohodnotenie bolestného v roku 2010, aj v roku 2011. Oba dátumy je podľa uvedenej súdnoznaleckej organizácie považovať za správne.

42. V prípade poškodenia zdravia žalobkyne, ku ktorému malo dôjsť dňa 11.11.2010 podľa záverov súdneho znalca Q.. P. H. vyplývajúcich z jeho znaleckého posudku č. 14/2018 a jeho Doplnenia č. 28/2018, kedy uvedené poškodenie spočívalo v otrase mozgu 1. stupňa k ustáleniu zdravotného stavu došlo ku dňu 02.12.2012, kedy tento záver mal vyplývať zo samotnej diagnózy a zo všeobecne platných odborných neurologických doporučení odkazujúc na odbornú literatúru - Ú. D. V.. I..

43. Podľa záverov znaleckého posudku č. 16/2020 zo dňa 15.05.2020 vyššie uvedenej súdnoznaleckej organizácie v prípade uvedeného poškodenia zdravia žalobkyne dňa 11.11.2010, ktoré rovnako spočívalo v otrase mozgu 1. stupňa z retrospektívneho hľadiska bolo možné vykonať prvotné ohodnotenie bolestného v roku 2010, aj v roku 2011, pričom podľa uvedenej súdnoznaleckej organizácie sa nedá určiť exaktný dátum - teda deň, kedy bolo možné považovať stav za natoľko ustálený, aby bolo možné po prvýkrát ohodnotiť bolestné.

44. V prípade poškodenia zdravia žalobkyne, ku ktorému malo dôjsť dňa 24.12.2010 (správne malo byť 24.12.2011 - poznámka súdu) podľa záverov súdneho znalca Q.. P. H. vyplývajúcich z jeho znaleckého posudku č. 14/2018 a jeho Doplnenia č. 28/2018, kedy uvedené poškodenie spočívalo v pomliaždení pravej ušnice a v zlomenine zuba - rezáka v hornom rade vpravo, kedy išlo o zubnú náhradu, k ustáleniu zdravotného stavu pomliaždenia pravej ušnice došlo ku dňu 30.12.2012, kedy tento záver mal vyplývať z doporučení odbornej traumatologickej literatúry, kde vládne jednoznačný konsenzus. Zároveň uvedený znalec konštatoval, že vyrazenie, zlomenina zubnej náhrady sa nebuduje, resp. v sadzbe bodového hodnotenia pri položke 63 je 0 bodov.

45. Podľa záverov znaleckého posudku č. 16/2020 zo dňa 15.05.2020 vyššie uvedenej súdnoznaleckej organizácie v prípade uvedeného poškodenia zdravia žalobkyne dňa 24.12.2011, ktoré spočívalo v pomliaždení tváre a v zlomenine zubnej náhrady z retrospektívneho hľadiska bolo možné vykonať prvotné hodnotenie bolestného v roku 2011, aj v roku 2012, pričom podľa uvedenej súdnoznaleckej organizácie sa nedá určiť exaktný dátum - teda deň, kedy bolo možné považovať stav za natoľko ustálený, aby bolo možné po prvýkrát ohodnotiť bolestné.

46. Pokiaľ ide o bodové ohodnotenie jednotlivých poškodení zdravia žalobkyne v prípade otrasu mozgu 1. stupňa, ktorý ako následok bol v trestnom rozsudku zahrnutý do skutkovej vety k udalostiam, ktoré sa mali odohrať dňa 11.11.2010, tento bol v znaleckom posudku súdneho znalca Q.. Š. G. č. 1/2012 zo dňa 08.02.2012, ktorý bol vypracovaný pre potreby trestného konania, ako aj v znaleckom posudku súdneho znalca Q.. P. H. č. 14/2018 zo dňa 22.07.2018, a v neposlednom rade aj v znaleckom posudku č. 16/2020 zo dňa 15.05.2020 súdnoznaleckej organizácie J. U. G. R.D., W..Y..R., S. bodovo ohodnotený ako položka č. 223 na 30 bodov.

47. Rovnakým bodovým ohodnotením u všetkých troch vyššie uvedených znaleckých posudkoch bol hodnotený tiež otras mozgu 1. stupňa, ktorý pôvodne podľa obžaloby bol vedený ako následok fyzického ataku žalovaného na žalobkyňu vykonaného dňa 10.08.2010 a spočívajúceho v ním realizovaného bitia žalobkyne najmenej tromi údermi hlavou o stenu, kedy však uvedené poškodenie zdravia žalobkyne z vedeného dňa bolo trestným rozsudkom vypustené z tohto skutku ako tento následok.

48. Rovnako tak poškodenie zdravia žalobkyne spočívajúce v podvrtnutí jej krčnej a driekovej chrbtice, ku ktorému malo dôjsť atakom žalovaného zo dňa 10.08.2010 a ktoré ako následok bolo zo skutku trestným rozsudkom vypustené bolo všetkými tromi vyššie uvedenými znaleckými posudkami bodovo ohodnotené ako položka č. 104 s počtom bodov dvakrát po 25 bodov.

49. Taktiež poškodenie zdravia žalobkyne spočívajúce v zlomenine záhlavnej kosti lebky vpravo, ku ktorému rovnako malo dôjsť atakom žalovaného zo dňa 10.08.2010 a ktoré ako následok bolo zo skutku trestným rozsudkom vypustené, bolo všetkými tromi vyššie uvedenými znaleckými posudkami zhodne bodovo ohodnotené ako položka č. 10a s počtom bodov dvakrát po 35 bodov.

50. Pokiaľ ide o poškodenie zdravia žalobkyne spočívajúce vo vyrazení zubnej náhrady jedného zuba, ktorý ako následok bol v trestnom rozsudku zahrnutý do skutkovej vety jednak k udalostiam, ktoré sa mali odohrať v presne nezistený deň roku 2010, kedy uvedený následok mal žalovaný žalobkyňu spôsobiť úderom do jej tváre (prvý skutok) a jednak k udalostiam, ktoré sa mali odohrať dňa 24.12.2011, kedy jej uvedený následok mal žalovaný spôsobiť úderom do tváre otvorenou dlaňou v oblasti pravého ucha, bolo uvedené poškodenie znaleckom posudku súdneho znalca Q.. Š. G. č. 1/2012 zo dňa 08.02.2012 bodovo ohodnotené ako položka č. 62a - vyrazenie zuba na 10 bodov. Naproti tomu ako znalecký posudok súdneho znalca Q.. P. H. č. 14/2018 zo dňa 22.07.2018, tak aj znalecký posudok č. 16/2020 zo dňa 15.05.2020 súdnoznaleckej organizácie J. U. G. R., W..Y..R., S. uvedené poškodenie zdravia žalobkyne bodovo hodnotili ako položku č. 63- zlomenina zubnej náhrady počtom 0 bodov.

51. V súvislosti s fyzickým atakom žalovaného na žalobkyňu vykonaným dňa 10.08.2010 v znaleckom posudku súdneho znalca Q.. Š. G. č. 1/2012 zo dňa 08.02.2012 bolo ešte ohodnocované ako poškodenie zdravia žalobkyne, ktoré však ako následok nebolo v trestnom rozsudku zahrnuté do skutkovej vety k udalostiam z uvedeného dňa aj pomliaždenie nervu s krátkodobou obrnou ohodnocované uvedeným znalcom ako položka 232a s počtom bodov 35.

52. Naproti tomu súdny znalec Q.. P. H. vo svojom znaleckom posudku č. 14/2018 zo dňa 22.07.2018 v súvislosti s týmto poškodením zdravia uvádzal, že sa nejedná o „pomliaždenie nervu s krátkodobou obrnou“, ale ide o hemiparézu, ktorú zase tento súdny znalec bodovo ohodnotil ako položku č. 224 - pomliaždenie mozgu s počtom bodov 150.

53. V znaleckom posudku č. 16/2020 zo dňa 15.05.2020 súdnoznaleckej organizácie J. U. G. R., W..Y..R., S. bodové ohodnotenie vyššie uvedeného poškodenia zdravia, či už ako „pomliaždenie nervu s krátkodobou obrnou“, alebo ako „hemiparéza“, resp. „pomliaždenie mozgu“ nie je uvedené a v súvislosti so súdnym znalcom Q.. P. H. prezentovanou diagnózou hemiparézy konštatuje, že jej príčina je doteraz nejasná a nemožno ju zistiť.

54. V súvislosti s následkom v skutkovej vete trestného rozsudku v rámci skutku zo dňa 11.11.2010 vymedzeným ako „bolesti hlavy po poruche vedomia“, ani jeden z vyššie uvádzaných znaleckých posudkov nedáva žiadne bodové ohodnotenie pre účely bolestného k tomuto následku.

55. Napokon znalecký posudok č. 16/2020 zo dňa 15.05.2020 súdnoznaleckej organizácie J. U. G. R., W..Y..R., S. v súvislosti so skutkom vymedzeným v trestnom rozsudku k udalostiam zo dňa 24.12.2011 bodovo ohodnocuje položku - pomliaždenie tváre počtom 5 bodov. V znaleckom posudku č. 14/2018 súdneho znalca Q.. P. H. zo dňa 22.07.2018 je táto položka vedená ako „pomliaždenie hlavy v pravej časti záhlavia“ a je jej určených 0 bodov. V znaleckom posudku súdneho znalca Q.. Š. G. č. 1/2012 zo dňa 08.02.2012 sa takáto a ani obdobná položka nenachádza a teda nie je k nej žiadne bodové ohodnotenie.

56. Samotným znaleckým posudkom súdneho znalca Q.. Š. G. č. 1/2012 zo dňa 08.02.2012 bolo finančné vyjadrenie bolestného u žalobkyne ohodnotené celkovou sumou 1.998,--EUR (t.j. 135 bodov x 14,80 EUR) a túto sumu si žalobkyňa v pôvodnej žalobe uplatnila aj v tomto sporovom konaní.

57. Podľa § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej len ako „Občiansky zákonník“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

58. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

59. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

60. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

61. Podľa § 193 CSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

62. Podľa článku 2 ods. 2 Základných princípov CSP, právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

63. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

64. Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

65. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

66. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

67. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zák. č. 437/2004“), bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov.

68. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z.z., náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.

69. Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 437/2004 Z.z., náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti.

70. Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z.z., pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

71. Podľa § 5 ods. 2 zák. č. 437/2004 Z.z., výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok

predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

72. Podľa Opatrenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 20. mája 2010 č. XXXXX/XXXX-R. o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2010, výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2010 za jeden bod je 14,89 eura.

73. Podľa § 1 Opatrenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. W.-R.-XXXX z 18. mája 2011 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2011, výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2011 za jeden bod je 15,38 eur.

74. Podľa § 1 Opatrenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. XXXX-R.-XXXX zo 14. mája 2012 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2012, Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2012 za jeden bod je 15,72 eura.

75. V danom spore bola zo strany žalovaného vznesená námietka premlčania žalobkyňou uplatneného nároku, potom, čo zo strany žalobkyne došlo k jeho rozšíreniu dňa 13.08.2018 o časť istiny a príslušenstva spočívajúceho v uplatňovanom úroku z omeškania, preto sa súd musel zaoberať v prvom rade touto námietkou premlčania.

76. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Uplatnenie námietky premlčania spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho súd premlčané právo nemôže priznať. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní / teraz v civilnom sporovom konaní - poznámka súdu / má totiž za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta Občianskeho zákonníka). Pritom zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov. /porovnaj uznesenie Ns SR sp.zn. 5Cdo/265/2009 zo dňa 17.02.2011./

77. Na to, aby súd mohol v danom spore posudzovať námietku premlčania je však nevyhnutné, aby si ujasnil začiatok plynutia tejto premlčacej doby. Žalovaný bližšie nešpecifikuje, od ktorého momentu by uvedená premlčacia doba mala plynúť.

78. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že v prípade nárokov na náhradu škody na zdraví plynie len subjektívna dvojročná premlčacia lehota. Aj pri tejto premlčacej lehote však musia byť pre začatie jej plynutia kumulatívne splnené obe podmienky predvídané § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda vedomosť poškodeného o tom, kto za škodu zodpovedá a tiež vedomosť o tom, že poškodenému vznikla škoda určitého rozsahu.

79. Pokiaľ ide o znalosť poškodeného o osobe škodcu táto sa viaže na okamih, kedy poškodený získal informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok o tom, ktorá konkrétna osoba zodpovedá za škodu. Zákon v tomto smere nepredpokladá nespochybniteľnú istotu pri určení osoby zodpovednej za vznik škody a už vôbec nie je podmienkou presná znalosť miery účasti jednotlivých škodcov, ak poškodený môže vyvodiť, že škoda bola spôsobená niektorým, či viacerými škodcami, ktorých totožnosť je mu známa. Naisto možno zodpovednosť určitej osoby zistiť až na základe dokazovania v súdnom konaní, ktoré je začaté až podaním žaloby, teda uplatnením nároku na súde. Preto zákon vychádza z

predpokladu, že od osoby, ktorá má vedomosť o vzniku škody možno požadovať, aby nárok uplatnila na súde, len čo má k dispozícii také informácie o okolnostiach vzniku škody, na základe ktorých sa javí zodpovednosť určitej konkrétnej osoby dostatočne pravdepodobná. (porovnaj rozsudok Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 25Cdo 2883/2006 z 17.12.2008).

80. Žalobkyňa v tomto spore mala vedomosť o škodcovi prakticky od začatia trestného stíhania, ktoré sa viedlo voči osobe žalovaného.

81. Pokiaľ ide o druhý z predpokladov pre začiatok plynutia premlčacej lehoty , a síce vedomosť o tom, že poškodenému vznikla škoda určitého rozsahu, k tomu dochádza vtedy, keď poškodený zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodí vznik škody a orientačne (približne) a jej rozsah tak, aby bolo možné približne určiť výšku škody v peniazoch. Nie je potrebné, aby poznal rozsah (výšku) škody presne (napr. na základe odborného posudku), ale v zmysle ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa poškodený dozvie o škode vtedy, keď má k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu na náhradu škody na súde, t.j. keď nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a to aspoň v približnej sume s možnosťou jej dodatočného spresnenia. V prípade škody na zdraví spočívajúcej v bolestnom sa poškodený dozvie o škode vtedy, kedy je objektívne možné považovať jeho zdravotný stav za ustálený. Nie je teda rozhodujúce, kedy si dá vypracovať znalecký posudok, resp. získa správu od príslušného lekára na bodové ohodnotenie, lebo takýto posudok či správa len deklaruje vytrpenú a zistenú bolesť. (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5 Co 509/2006 z 28.11.2007, potvrdené aj v Náleze ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 305/08 zo dňa 14.9.2008).

82. V prípade nároku na odškodnenie za bolesť sa poškodený dozvie o škode v čase, kedy sa jeho zdravotný stav ustálil a bolo možné objektívne vykonať bodové ohodnotenie bolesti (4 Cdo 152/2010). Akonáhle je zdravotný stav poškodeného ustálený, možno ohodnotiť bolesť; týmto okamihom je teda bolesť zistená, bez ohľadu na to, kedy je vyhotovený posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia; posudok je len podkladom pre záver o vytrpenej bolesti a sťažení spoločenského uplatnenia (3 Cdo 661/2015). Za deň zistenia bolesti nemožno bez ďalšieho považovať deň ukončenia práceneschopnosti poškodeného, ani deň vyhotovenia posudku o bolestnom, ale okamih (deň) ustálenia zdravotného stavu poškodeného (M Cdo 37/2000). O škode sa poškodený dozvie vtedy, keď možno objektívne vykonať bodové ohodnotenie ním vytrpenej bolesti a sťaženia jeho spoločenského uplatnenia, lebo až vtedy má k dispozícii skutkové okolnosti, z ktorých možno zistiť škodu a jej rozsah. Náhrada za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku podaného v zmysle § 7 a 8 zákona č. 437/2004 Z.z., pričom sadzby bodového hodnotenia sú ustanovené v prílohách tohto zákona. Pre účely odškodnenia úrazu možno zdravotný stav poškodeného posúdiť až po skončení jeho kontinuálne prebiehajúcej liečby a odstraňovaní následkov jeho zdravotného poškodenia.(pozri rozsudok NS SR sp.zn. 3Cdo/66/2018, 3cdo 67/2018 uverejnený v systéme ASPI pod č. ZSP 21/2019).

83. Vzhľadom na vyššie uvedené preto nebolo možné sa stotožniť s právnym názorom žalobkyne prezentovaným jej právnym zástupcom, že o skutočnej výške škody spočívajúcej v jej nárokoch na náhradu za bolesť a to predovšetkým k ňou rozšírenému nároku o sumu 2.471,45 EUR (t.j. rozdiel novouplatňovanej sumy 4.469,45 Eur od 14.09.2018 a pôvodne žalovanej sumy 1.998,-EUR) sa dozvedela až po doručení znaleckého posudku Q.. H..

84. I pri zohľadnení pre žalobkyňu tohto najpriaznivejšieho okamihu pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby a síce dátumu ustálenia zdravotného stavu žalobkyne dňa XX.XX.XXXX, ktorý uviedol súdny znalec Q.. H. vo svojom Doplnení znaleckého posudku č. 28/2018 vo vzťahu k poškodeniam na zdraví zo skutku, ktorý sa mal odohrať dňa 10.08.2010 (bez ohľadu na to, či následky konania v podobe uvedených poranení boli, príp. neboli preukázané) a medzi ktoré poškodenia tento znalec uvádzal okrem iného aj ľavostrannú hemiparézu frustnú, poúrazovú následkom fokálneho pomliaždenia mozgu v pravej hemisfére, ktorú tento znalec ohodnocoval ako položku č. 224 - pomliaždenie mozgu s počtom bodov 150 a ktorá v konečnom dôsledku navyšovala sumu bolestného oproti pôvodnej žalobkyňou uplatňovanej sume , tak tento dodatočne uplatnený finančný nárok žalobkyne bol už premlčaný, nakoľko dvojročná premlčacia doba v zmysle vyššie uvádzaného judikovaného záveru o začiatku jej plynutia uplynula dňa 10.02.2014 a k rozšíreniu žaloby o túto čiastku došlo až dňa 14.09.2018, kedy podanie žalobkyne zo dňa 13.09.2018 bolo doručené súdu. Preto súd žalobkyňou uplatňovaný nárok čo do zaplatenia istiny vo výške 2.471,45 EUR (t.j.

rozdiel novouplatňovanej sumy 4.469,45 Eur od 14.09.2018 a pôvodne žalovanej sumy 1.998,--EUR) považoval za premlčaný.

85. Pokiaľ ide o pôvodne uplatňovanú sumu 1.998,--EUR z obsahu trestného spisu vyplynulo, že nároky v uvedenom trestnom konaní si žalobkyňa uplatnila. Uvedená suma bola pôvodne vyčíslená priamo samotným znaleckým posudkom súdneho znalca Q.. Š. G. č. 1/2012 zo dňa 08.02.2012 ako finančné vyjadrenie bolestného u žalobkyne, ktoré predstavovalo výslednicu celkového počtu uvedeným znalcom stanovených 135 bodov násobených hodnotou jedného bodu vo výške 14,80 EUR. Nárok na náhradu škody titulom odškodnenia za bolesť si žalobkyňa uplatnila už v samotnom trestnom konaní, (a to konkrétne už v prípravnom konaní odo dňa 16.02.2012 pri jej výsluchu ako svedkyne - poškodenej) , pričom na tomto uplatňovanom nároku zotrvala počas celej doby trvania uvedeného trestného konania sp.zn. sp.zn. XT/XX/XXXX , až do jeho právoplatného ukončenia ktoré nastalo dňa 17.03.2014, a to aj pokiaľ ide o výrok, ktorým bola odkázaná s jej nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, keďže čo do toho výroku v uvedenom trestnom konaní podala odvolanie.

86. Počas celej tejto doby trvania trestného konania vyššie uvedená premlčacia doba v súlade s § 112 Občianskeho zákonníka spočívala, a následne po uvedenej právoplatnosti síce opätovne ďalej plynula, avšak po podaní žaloby v tomto spore dňa 10.03.2015 opätovne došlo k jej spočívaniu, pričom neuplynula v celej svojej dĺžke trvania dvoch rokov. Preto pokiaľ šlo o žalobkyňou pôvodne uplatňovanú sumu istiny 1.998,--EUR, v tejto časti uvedený nárok nebol premlčaný.

87. Žalobkyňa v súvislosti s takto žalovaným vznesenou námietkou premlčania jej uplatneného nároku tiež namietala , že táto námietka môže odporovať dobrým mravom, pričom za skutkového stavu v trestnom konaní, kedy mal žalovaný týrať žalobkyňu, na túto námietku by sa nemalo ani prihliadať.

88. Otázka premlčania a dobrých mravov bola riešená dovolacím, či ústavným súdom vo viacerých iných prípadoch, pričom z hľadiska vývoja aplikačnej praxe súdov je možné sledovať postupné odkláňanie sa od právneho názoru Najvyššieho súdu SR uvedeného v rozhodnutí sp. zn. 1 Cdo 148/2004,(uverejnený v systéme ASPI pod č. 30/2005- poznámka súdu) ktorým vyslovil, že „dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka) nemožno považovať za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka .“(porovnaj rozsudok NS SR sp.zn. 1Cdo/2032018 zo dňa 28.05.2019).

89. Vo všeobecnosti je potrebné povedať, že právny úkon sa prieči dobrým mravom, pokiaľ nerešpektuje niektoré zo súhrnu základných spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré preukázali počas historického vývoja určitú mieru stálosti (nemennosti), vyjadrujú podstatné historické tendencie a stotožňuje sa s nimi podstatná časť spoločnosti (porovnaj poznámku rozsudku NS SR sp.zn. 3 Cdo/41/2012 uverejnený v systéme ASPI pod č. 1/2015).

90. Judikatúra dovolacieho, ako aj ústavného súdu, v otázke premlčania a dobrých mravov je v zásade ustálená v tom, že nevyklučuje, že vznesenie námietky premlčania by mohlo byť v rozpore s dobrými mravmi, avšak vždy musí ísť o veľmi výnimočné prípady, v ktorých je výrazom zneužitia tohto práva na úkor strany, ktorá márne uplynutie premlčacej doby nezavinila. Postup podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka má miesto iba v ojedinelých a vo výnimočných prípadoch, keď voči strane konania by nepriznanie jej nároku súdom v dôsledku uplynutia premlčacej doby bolo neprímerane tvrdým postihom v porovnaní s rozsahom a charakterom uplatňovaného práva a dôvodmi, pre ktoré svoje právo včas neuplatnil, prípadne kedy k výkonu práva založeného zákonom dochádza z iných dôvodov, než je dosiahnutie hospodárskych cieľov, či uspokojenia iných potrieb, kedy hlavnou alebo aspoň prevažujúcou motiváciou je úmysel poškodiť, či znevýhodniť povinnú osobu (tzv. šikanózný výkon práva). Tieto okolnosti musia byť naplnené v takej výnimočnej intenzite, aby bol odôvodnený tak významný zásah do princípu právnej istoty, akým je odopretie práva uplatniť námietku premlčania. V tomto smere je potrebné poukázať aj na jednu zo základných zásad súkromného práva - vigilantibus iura scripta sunt - právo patrí bdelym. Preto je potrebné pri skúmaní otázky, či je vznesenie námietky premlčania v rozpore s dobrými mravmi skúmať, či strana konania, ktorá sa dovoľáva rozporu s dobrými mravmi v súlade s § 3 ods. 1 OZ, postupovala s dostatočnou mierou starostlivosti a opatrnosti práve v súlade so zásadou vigilantibus iura, ktorá predpokladá, že každý zodpovedá za náležitú mieru predvídavosti a opatrnosti nielen pri vzniku právneho vzťahu, ale aj pri uplatňovaní svojich práv a výkone svojich práv a povinností z neho vyplývajúcich. Preto pre odopretie účinkov vznesenej námietky premlčania z dôvodu ich rozporov s

dobrymi mravmi su rozhodujuce individuálne okolnosti, za ktorých bola námietka premlčania uplatnená. (porovnaj rozsudok NS SR sp.zn. 1Cdo/2032018 zo dňa 28.05.2019).

91. V danom prípade súd poukazuje na tú skutočnosť, že žalobkyňa bola riadne kvalifikovane právne zastúpená od počiatku a dokonca a to aj vo fáze adhézneho konania, rovnako tak ako samotný žalovaný, a je preto potrebné vychádzať zo základných princípov práva, akými sú princíp právnej istoty, zásada rovnosti strán a rovnosti zbraní, ako aj zásada spravodlivosti.

92. V danom spore žalobkyňa si bola plne vedomá (skrz jej riadne právne zastúpenie) ako bolo o jej v trestnom konaní uplatnených nárokoch na náhradu škody na zdraví rozhodnuté, ktoré skutkové okolnosti boli preukázané a ktoré nie (t.j. ktoré konania žalovaného a na tieto jeho konania následne nadväzujúce následky v podobe poškodenia jej zdravia boli preukázané a ktoré nie). Rovnako tak z trestného konania jej bolo, resp. muselo byť známe, že celý ňou v tomto spore uplatňovaný peňažný nárok zahrňoval aj tiež peňažné nároky, ktorý mali vyplývať z tých poškodení zdravia, vo vzťahu ku ktorým v uvedenom trestnom konaní nebola preukázaná trestná zodpovednosť žalovaného za ne ako prípadný následok jeho konania. Pokiaľ žalobkyňa poukázala na to, že samotná námietka premlčania by mala odporovať dobrým mravom z toho dôvodu, že žalovaný mal žalobkyňu týrať, súd dáva do pozornosti, že tá časť uplatneného nároku žalobkyne, u ktorej súd prihliadol na námietku premlčania vznesenú žalovaným, sa týkala tých nárokov uplatňovaných žalobkyňou, u ktorých v trestnom konaní nebola preukázaná súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaného a poškodením na zdraví u žalobkyne, z ktorého si následne táto uplatňovala tento premlčaný nárok, preto uvedený argument žalobkyne súd nepovažoval za taký relevantný, že by bol spôsobilý ospravedlniť taký významný zásah do princípu právnej istoty, akým odopretie práva uplatniť námietku premlčania nepochybne je.

93. Súd preto na vyššie uvedenú žalovaným vznesenú námietku premlčania prihliadol.

94. Zároveň u tejto časti žalobkyňou uplatneného nároku u časti istiny vo výške 2.471,45 EUR, u ktorej súd konštatoval jej premlčanie, došlo k premlčaniu aj jej príslušenstva spočívajúceho v uplatnenom úroku z omeškania vo výške 5,05 % p.a. z tejto sumy istiny.

95. V tejto súvislosti súd uvádza, že podľa občianskoprávnej judikatúry Najvyššieho súdu SR povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu (záväzku) nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku; týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok (§ 101 až 110 Občianskeho zákonníka). (pozri rozsudok z 29. júna 2010 sp. zn. 1 Cdo 157/2009). Tento právny názor nebol korigovaný ani po jeho posúdení Veľkým senátom Najvyššieho súdu SR(pozri uznesenie z 18. decembra 2017 sp. zn. 1 VCdo 4/2017).

96. Za daného stavu preto žalobcom uplatnené úroky z omeškania z vyššie uvedenej sumy istiny sa premlčali rovnakým dňom ako táto suma .

97. Pokiaľ ide o žalobkyňou uplatňované nároky, ktoré neboli premlčané, k tomu súd uvádza, že predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je protiprávny úkon, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Súd sa preto zaoberal tým, či na strane žalovaného sú splnené tieto zákonné predpoklady.

98. Podľa § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ich spáchal. Viazanosť sa vzťahuje iba na výrok, nie na odôvodnenie rozhodnutia. Z výroku o vine je potom nutné vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu a skutkovú časť s tým, že rieši naplnenie skutkovej podstaty trestného činu konkrétnym konaním páchatel'a. Týmto okruhom otázok je teda súd viazaný v tom zmysle, že si o nich nemôže urobiť ani prejudiciálny záver.

99. Vzhľadom na uvedené je preto zrejmé, že súd v tomto konaní je viazaný rozsudkom Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi sp.zn. XT/XX/XXXX-XXX zo dňa 09.07.2013, a to jeho právnu ale aj skutkovou vetou, okrem iného aj v tej časti, v zmysle ktorej v presne nezistený deň roku 2010 žalovaný žalobkyňu úderom do tváre vyrazil zubnú náhradu jedného zuba, dňa 10.08.2010 ju počas bitia najmenej 3 krát uderil hlavou o stenu, dňa 11.11.2010 ju bil rukami po tvári a sotil dozadu tak, že spadla a uderila si hlavu o roh postele, čím jej spôsobil otras mozgu I. stupňa a bolesti hlavy po poruche vedomia a dňa 24.12.2011

po tom, čo jej vulgárne nadával, vyhrážal sa jej a napľul jej do tváre, otvorenou dľaňou ju udrel do tváre v oblasti pravého ucha tak intenzívne, že jej vyrazil zubnú náhradu jedného zuba.

100. Skúmanie tohto protiprávneho konania žalovaného zo strany súdu v tomto prebiehajúcom sporovom konaní nebolo možné a teda ani jeho prípadne posúdenie, inak než ako to učinil uvedený trestný súd. Je teda možné konštatovať, že prvý predpoklad zodpovednosti za škodu a síce protiprávne konanie žalovaného v tomto konaní bol preukázaný.

101. Ďalším predpokladom zodpovednosti za škodu je existencia samotnej škody. V tejto súvislosti súd uvádza, že pokiaľ ide o škodu, táto v žiadnom právnom predpise nie je definovaná. Pod škodou rozumieme akúkoľvek ujmu, ktorá vznikla subjektu súkromného práva zásahom do jeho subjektívnych práv. (porovnaj Fekete, I : Občiansky zákonník . 2. Zväzok (Vecné práva, Zodpovednosť za škodu a za bezdôvodné obohatenie) Veľký komentár , 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava : Eurokódex 2015, str. 593).

102. Škoda (ako kategória občianskeho práva) sa chápe ako ujma, ktorá nastala (sa prejavuje) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi , a je teda - ak nedochádza k naturálnej reštitúcii - nahraditeľná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí. (porovnaj judikát R 55/71, resp. Stanovisko občianskoprávneho kolegia Najvyššieho soudu ČSSR z 18.1.1970 sp.zn. Cpj 87/70 k niektorým otázkám náhrady škody podle obč. zákoníku (zákon č. 40/1964 Sb.) .

103. Škodu, ktorú si v tomto spore žalobkyňa uplatňovala voči žalovanému spočívala v poškodení jej zdravia, ktorá sa následne cez príslušné bodové ohodnotenie mala premietnuť do jej peňažného vyčíslenia. Túto škodu žalobkyňou uplatňovanú žalovaný v tomto spore rozporoval.

104. Ústavný súd SR už v Náleze sp.zn. I. ÚS 269/2011-55 zo dňa 23. 11. 2011 konštatoval, že gramatický výklad ustanovenia § 135 Občianskeho súdneho poriadku (ktorému v za súčasnej platnej a účinnej procesnoprávnej úpravy zodpovedá § 193 Civilného sporového poriadku - poznámka súdu), ktorý má za následok (v predmetnom prípade , ktorý ústavný súd posudzoval) nerešpektovanie právoplatného rozhodnutia súdu (rozumej trestného súdu - poznámka súdu) a narušenie princípu právnej istoty, preto nemožno považovať za ústavne konformné aplikovanie tohto ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku na zistený skutkový stav. V predmetnej veci (ktorú ústavný súd posudzoval) ústavne súladný výklad uvedeného ustanovenia vyžaduje, aby súdy zúčastnené na rozhodovaní o nej boli viazané odsudzujúcim rozsudkom okresného súdu (rozumej trestného súdu - poznámka súdu) vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia odsúdeného a okresným súdom boli zistené, to platí aj o zistení vzniku škody u poškodeného v dôsledku protiprávneho konania odsúdeného.

105. V nadväznosti na tento ústavný nálezh sa v rozhodovacej činnosti niektorých súdov uplatnil názor , podľa ktorého „Ústavný súd SR sa v náleze síce výslovne otázkou viazanosti civilného súdu výškou škody nezaobera, avšak tento nálezh je postavený na rešpektovaní princípu právnej istoty, ktorému zodpovedá v rámci viazanosti civilného súdu znakmi skutkovej podstaty trestného činu nie len otázka, kto je škodcom, ale aj výška škody. Opačný názor je v rozpore s princípom právnej istoty, že poškodenému bola spôsobená minimálne takáto škoda.“. (porovnaj napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 09.08.2016, sp. zn. 13Co/91/2016).

106. Ústavný súd SR v Náleze sp.zn. III. ÚS 507/2013 zo dňa 24.04.2014 konštatoval, že podľa § 135 ods. 1 OSP (ktorému v za súčasnej platnej a účinnej procesnoprávnej úpravy zodpovedá § 193 Civilného sporového poriadku - poznámka súdu), „je v civilnom súdnom konaní súd okrem iného viazaný aj rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. Viazanosť civilného súdu sa tak prejavuje vo vzťahu k všetkým znakom skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu. Inými slovami, v civilnom konaní si konajúci súd nemôže urobiť úsudok o tom, či boli naplnené znaky skutkovej podstaty určitého trestného činu.“

107. Najvyšší súd SR v uznesení sp.zn. 8Cdo/82/2018 zo dňa 29.11.2018 poukázal na to, že Najvyšší súd SR v rozsudku z 29. apríla 1992 sp. zn. 2 Cz 16/92, uverejnenom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 35/1993 vyslovil právny záver, podľa ktorého :

„v občianskom súdnom konaní je súd viazaný nielen rozhodnutím súdu v trestnom konaní o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, ale aj právnou kvalifikáciou skutku a tým aj formou zavinenia predpokladaným trestným zákonom“.

108. Tiež poukázal na to, že obdobné závery vyslovil Najvyšší súd v uznesení zo 17. mája 2012 sp. zn. 1 Obdo 41/2011, pričom vychádzal z vyššie spomenutého právneho názoru Ústavného súdu SR uvedeného v jeho náleze z 23. novembra 2011 sp. zn. I. ÚS 269/2011, podľa ktorého: „rozsah viazanosti všeobecného súdu rozsudkom vydaným v trestnom konaní pri rozhodovaní v občianskom súdnom konaní v prípadoch, v ktorých sa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu zhodujú s okolnosťami relevantnými, resp. podstatnými pre rozhodnutie v občianskoprávnom konaní, nemožno obmedziť len na závery o protiprávnom konaní, t. j. o spáchaní trestného činu, a o tom, kto ho spáchal.“

109. Vychádzajúc z týchto stanovísk Najvyšší súd SR v uznesení sp.zn. 8Cdo/82/2018 konštatuje, že pokiaľ je znakom skutkovej podstaty trestného činu, za ktorý bol žalovaný právoplatne odsúdený, spôsobenie škody, potom si súd rozhodujúci o žalobe poškodeného, ktorý bol so svojim nárokom na náhradu škody spôsobenej takýmto trestným činom odkázaný na občianskoprávne konanie, nemôže vytvoriť vlastný názor na to, či žalobcovi bola spôsobená škoda a kto ju spôsobil. Ústavne konformný výklad § 135 ods. 1 OSP, resp. § 193 ods. 1 CSP totiž vyžaduje, aby súd rozhodujúci v občianskoprávnom konaní o náhrade škody spôsobenej trestným činom, bol viazaný právoplatným odcudzujúcim rozsudkom trestného súdu (jeho výrokovou časťou), a to vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia páchatel'a za tento trestný čin. Napokon obdobný názor vyslovil najvyšší súd aj v rozsudku z 29. júna 2016 sp. zn. 3 Obo 18/2015.

110. V tomto sporovom konaní bolo preukázané, že tunajší trestný súd vo výrokovej časti rozsudku sp.zn. XT/XX/XXXX-XXX zo dňa 09.07.2013, rozhodol o tom, že žalovaný v presne nezistený deň roku 2010 svojim konaním spočívajúcim v údere do tváre žalobkyne spôsobil následok v podobe vyrazenia zubnej náhrady jedného zuba žalobkyne, ďalej, že žalovaný dňa 11.11.2010 svojim konaním spočívajúcim v bití žalobkyne rukami po tvári a v jej sotení dozadu tak, že táto až spadla a udrela si pritom hlavu o roh postele spôsobil následok v podobe otrasu mozgu I. stupňa a bolesti hlavy po poruche vedomia, a že žalovaný dňa 24.12.2011 svojim konaním spočívajúcim v údere otvorenou dlaňou do tváre žalobkyne v oblasti pravého ucha spôsobil následok v podobe vyrazenia zubnej náhrady jedného zuba. Zároveň tiež rozhodol, že dňa 10.08.2010 sa žalovaný dopustil konania spočívajúcim v bití žalobkyne tým spôsobom, že ju najmenej 3 krát udrel hlavou o stenu, bez toho, aby vo vzťahu k tomuto konaniu žalovaného súd konštatoval aký následok mal žalobkyňa spôsobiť.

111. Týmito vyššie prezentovanými zisteniami trestného súdu ohľadne týchto konaní žalovaného a na tieto konania následne nadväzujúcimi následkami bol súd v tomto sporovom konaní viazaný, a nemohol sa od týchto zistení, ktoré boli priamo súčasťou skutkovej vety odchýliť.

112. Preto súd konštatuje, že konaním žalovaného bolo žalovanej spôsobené poškodenie na jej zdraví spočívajúce v otrase mozgu I. stupňa dňa 11.11.2010, a vo vyrazení zubnej náhrady jedného zuba v presne nezistený deň roku 2010 ako aj dňa 24.12.2011.

113. Zároveň tým bola preukázaná aj príčinná súvislosť medzi vyššie popísaným protiprávnym konaním žalovaného a týmto vyššie uvedenými následkami, keďže táto je priamo konštatovaná v skutkovej vete trestného rozsudku.

114. V tejto súvislosti súd uvádza, že príčinná súvislosť, ktorá vedie od škodovej udalosti k vzniku škody, smeruje predovšetkým k predmetu poškodenia a tu buď končí, to znamená, že škoda vzniká už samotným zásahom predmetu poškodenia, alebo odtiaľ pokračuje ďalej. Porušenie zdravia nie je samo osebe (na rozdiel od poškodenia majetku) dôvodom vzniku škody, resp. samo nie je škodou, ktorá by sa nahradzovala alebo za ktorú by sa malo poskytnúť zadosťučinenie, ale len vtedy, ak je spojené so spôsobením bolesti, so sťažiením spoločenského uplatnenia alebo s majetkovou škodou. (porovnaj Fekete, I : Občiansky zákonník . 2. Zväzok (Vecné práva. Zodpovednosť za škodu a za bezdôvodné obohatenie). Veľký komentár , 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava : Eurokódex 2015, str. 615-616).

115. Preto v súvislosti s vyššie konštatovaním poškodením zdravia je u žalobkyne možné hovoriť o škode až vtedy, čo je toto premietnuté do príslušného bodového ohodnotenia a to následne sa stáva podkladom na jej peňažné vyčíslenie v súlade s platnými právnymi predpismi na ohodnocovanie nároku na odškodnenie za bolesť.

116. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z.z., bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov. Náhrada za bolesť tak nemá zohľadňovať len bolesť vytrpenú poškodeným bezprostredne v momente poškodenia jeho zdravia, ale tiež v priebehu jeho liečenia alebo odstraňovania jeho následkov (§ 2 ods. 1 a § 3 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z.). Bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov (§ 2 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z.).V prípade nároku na odškodnenie za bolesť sa poškodený dozvie o škode v čase, kedy sa jeho zdravotný stav ustálil a bolo možné objektívne vykonať bodové ohodnotenie bolesti (4 Cdo 152/2010). Akonáhle je zdravotný stav poškodeného ustálený, možno ohodnotiť bolesť; týmto okamihom je teda bolesť zistená, bez ohľadu na to, kedy je vyhotovený posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia; posudok je len podkladom pre záver o vytrpenej bolesti a sťažení spoločenského uplatnenia (3 Cdo 661/2015). Za deň zistenia bolesti nemožno bez ďalšieho považovať deň ukončenia práceneschopnosti poškodeného, ani deň vyhotovenia posudku o bolestnom, ale okamih (deň) ustálenia zdravotného stavu poškodeného (MCdo 37/2000).(pozri bod 15 a 17odôvodnenia rozsudku NS SR sp.zn. 3Cdo/66/2018, 3cdo 67/2018 uverejneného v systéme ASPI pod č. ZSP 21/2019).

117. Vzhľadom na uvedené je preto rozhodným pre určenie hodnoty jedného bodu moment ustálenia zdravotného stavu žalobkyne pri príslušnom tom-ktorom poškodení jej zdravia.

118. V prípade vyrazenia zubnej náhrady jedného zuba toto zisťovanie bolo bezpredmetné, keďže ako podľa znaleckého posudku súdneho znalca Q.. P. H. č. 14/2018, tak aj podľa znaleckého posudku č. 16/2020 súdnoznaleckej organizácie J. U. G. R.D., W..Y..R..., S. uvedené poškodenie zdravia žalobkyne bolo bodovo ohodnotenú počtom 0 bodov. V tejto súvislosti súd uvádza, že nevzal na zreteľ bodové hodnotenie vyplývajúce zo znaleckého posudku súdneho znalca Q.. Š. G. č. 1/2012, v ktorom sa uvádzalo 10 bodov, nakoľko toto predmetné poškodenie zdravia tento znalec ohodnocoval ako položku č. 62a - vyrazenie zuba, čo však nekorešpondovalo so skutkovým stavom uvedeným v skutkovej vete trestného rozsudku, kde sa ako následok konania žalovaného uvádza vyrazenie zubnej náhrady jedného zuba, čo spadá pod položku č. 63 - vyrazenie a poškodenie umelých zubov - prílohy č. 1 zák. č. 437/2004 Z.z. , takto ako to napokon ohodnotili vyššie uvedené znalecké posudky.

119. V prípade poškodenia zdravia spočívajúceho v otrase mozgu 1. stupňa, ku ktorému došlo dňa 11.11.2010, bodové ohodnotenie tohto poškodenia bolo u všetkých troch znaleckých posudkoch rovnaké a síce ho uvádzali ako položku č. 223 - prílohy č. 1 zák. č. 437/2004 Z.z. , s počtom bodov 30 , čo zodpovedalo tejto položke a s týmto bodovým ohodnotením sa súd v plnej miere stotožnil.

120. Pokiaľ ide o určenie hodnoty jedného bodu v súvislosti s týmto poškodením zdravia , súd vychádzal zo záverov znaleckého posudku súdnoznaleckej organizácie J. U. G. R., W..Y..R..., S.H. , podľa ktorých zdravotný stav žalobkyne v prípade tohto poškodenia zdravia bol ustálený už v roku 2010, nakoľko podľa jej záverov už v tomto roku bolo možné vykonať uvedené bodové ohodnotenie pre účely stanovenia náhrady za bolesť.

121. Vychádzal z toho, že uvedená súdnoznalecká organizácia v rámci svojej odbornej spôsobilosti mala ako príslušný odbor uvádzaný aj odbor : neurochirurgia , na rozdiel od súdneho znalca Q.. P. H.Č. , u ktorého takýchto súdnoznalecký odbor chýba, a teda podľa názoru otázka ustálenie zdravotného stavu po odbornej stránke mohla zodpovedať práve len uvedená organizácia.

122. Navyše sa súdu z hľadiska posudzovania ustálenosti zdravotného stavu žalobkyne pri otrase mozgu 1. stupňa, ku ktorému malo dôjsť dňa 11.11.2010 javila doba ustálenosti zdravotného stavu menovanej až k dátumu 08.02.2012, ako ho určil Q.. P. H. neprimerane dlhá (takmer rok a štvrt' od úrazu).

123. Súd preto pri stanovení peňažného vyčíslenia poškodenia zdravia žalobkyne spočívajúceho v otrase mozgu 1. stupňa, ku ktorému malo u nej v dôsledku protiprávneho konania žalovaného dôjsť

dňa 11.11.2010, vychádzal z hodnoty jedného bodu vo výške 14,89 EURA stanovenej Opatrením Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 20. mája 2010 č. 13134/2010-OL, teda peňažné vyčíslenie uvedeného poškodenia zdravia žalobkyne predstavovalo sumu 446,70 EUR, čo bola zároveň celková suma istiny, ktorú súd žalobkyne v tomto spore napokon aj priznal.

124. V súvislosti s udalosťami zo dňa 10.08.2010 trestný rozsudok do skutkovej vety zahrnul len konanie žalovaného (bitie žalobkyne v podobe najmenej troch úderov jej hlavou o stenu) avšak samotný následok, ktorý prípadne by z tohto konania žalovaného mal vyplynúť už do tejto skutkovej vety zahrnutý nebol.

125. Pôvodne podľa obžaloby týmito následkami na zdraví žalobkyne mali byť otras mozgu I. stupňa, zlomeninu záhlavnej kosti vpravo, podvrtnutie krčnej a driekovej chrbtice a ľahké ochrnutie vľavo, pričom posledné z nich v rámci dokazovania v tomto sporovom konaní bolo predefinované ako „ľavostranná hemiparéza a hemihypestéza (čiastočné ochrnutie / oslabenie/ a poruchu citlivosti ľavej strany tela) na ľavej strane tela“.

126. Podľa vyššie uvedeného trestného rozsudku medzi popísaným konaním žalovaného z uvedeného dňa a týmito vymenovanými následkami vzhľadom na dôkazy vykonané v tomto trestnom konaní nebola zistená príčinná súvislosť , a preto tieto následky neboli zahrnuté do skutkovej vety trestného rozsudku , a teda nebola u žalovaného preukázania jeho trestnoprávna zodpovednosť za ne.

127. Príčinná súvislosť ako základný predpoklad zodpovednosti za škodu je v Občianskom zákonníku (§ 420 ods.1) zašifovaná do pojmu „ spôsobiť škodu“. V právnej praxi to znamená rozdeliť skutkovú situáciu v konkrétnej škodovej udalosti na príčinu vzniku škody , jej následok, a ako táto príčina ovplyvnila v konečnom dôsledku vznik škody a jej rozsah. (porovnaj Fekete, I : Občiansky zákonník . 2. Zväzok (Vecné práva. Zodpovednosť za škodu a za bezdôvodné obohatenie). Veľký komentár , 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava : Eurokódex 2015, str. 615-616).

128. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikla následkom protiprávneho úkonu škodcu, t. j. ak jeho konanie a škoda je vo vzájomnom pomere príčiny a následku. Musí byť teda preukázané, že nebyť protiprávneho úkonu, ku škode by nedošlo. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Atribútom príčinnej súvislosti je „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Škodlivý následok nemusí byť vždy vyvolaný jedinou príčinou. Môže ísť len o jednu z príčin, ktorá sa podieľa na nepriaznivom následku, o odškodnenie ktorého ide; vždy však musí ísť o príčinu podstatnú. V takomto prípade už z pôsobenia prvotnej príčiny sa musí dať vyvodiť existencia vecnej súvislosti so vznikom škodlivého následku. Nie je totiž rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku. (porovnaj rozhodnutie uvedené v systéme ASPI pod č. Rc 21/1992).

129. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku protiprávneho úkonu škodcu, teda ak jeho konanie a škoda je vo vzájomnom pomere príčiny a následku, ako aj vtedy ak sa preukáže , že nebyť protiprávneho úkonu, ku škode by nedošlo. Ak príčinou vzniku škody bola iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nevzniká; príčinou škody môže byť len tá okolnosť, bez existencie ktorej by škodný následok nevznikol. Pritom nemusí ísť o jedinou príčinu, ale stačí, ak ide o jednu z príčin, ktorá sa podieľa na nepriaznivom následku, o odškodnenie ktorého ide, a to o príčinu podstatnú. Pokiaľ je príčin viac, z časového hľadiska pôsobia buď súbežne alebo následne, bez toho aby sa časovo prekrývali; v takom prípade je pre existenciu príčinnej súvislosti potrebné, aby reťazec postupne nastupujúcich príčin a následkov bol vo vzťahu k vzniku škody natoľko prepojený (prvotná príčina bezprostredne vyvolala ako následok príčinu inú a tá postupne prípadne príčinu ďalšiu), že už z pôsobenia prvotnej príčiny možno dôvodne vyvodzovať vecnú súvislosť so vznikom škodlivého následku. Časové hľadisko potom nie je rozhodujúcim a jediným kritériom a príčinnú súvislosť nemožno zameniť za súvislosť časovú, keďže ujma môže byť dôsledkom škodnej udalosti, aj keď nevznikla v čase škodnej udalosti, ale neskôr (porov. Rozhodnutie publikovanej pod č. 7 v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk , ročník 1992). Existenciu príčinnej súvislosti teda nemožno vzťahovať iba k príčine "najbližšej " spôsobenému následku. Na druhej strane reťazec príčin nezakladá príčinnú súvislosť medzi konaním škodcu a vzniknutou škodou vtedy, ak do deja vstúpi iná, od konania škodcu nezávislá skutočnosť, ktorá je pre vznik škody rozhodujúca. Príčinná súvislosť je prerušená aj v tých prípadoch, keď bezprostrednou príčinou škody je skutočnosť,

ktorá je už sama následkom, za ktorý škodca zodpovedá z iného právneho dôvodu. Bývalý Najvyšší súd ČSR v rozhodnutí publikovanom pod č. 7 v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk, ročník 1979, túto všeobecnú zásadu formuloval na skutkovom základe, kedy niekto utrpel škodu v dôsledku reakcie (šoku) na správu o smrteľnom úraze inej osoby, ktorý škodca spôsobil a za škodu z ktorého (porov. § 448 obč. zák.) zodpovedá./ porovnaj Rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 25 Cdo 1946/2000 ze dne 24.05.2001/.

130. Otázka príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím a vznikom škody je skutkovou a nie právnou otázkou ./ porovnaj Rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 21 Cdo 300/2001 ze dne 21.2.2002) . Ide o objektívnu kategóriu, ktorú nemožno zamieňať so zavinením škodcu. Príčinnú súvislosť nemožno zamieňať ani za časovú súvislosť. (Rc 7/1992). Dôkazné bremeno ohľadne príčinnej súvislosti zaťažuje poškodeného. Fekete, I : Občiansky zákonník . 2. Zväzok (Vecné práva. Zodpovednosť za škodu a za bezdôvodné obohatenie). Veľký komentár , 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava : Eurokódex 2015, str. 617).

131. V trestnom konaní bolo pôvodne znalcom Q.. Š. G. konštatované, že v prípade poškodenia zdravia, ku ktorému u žalobkyne malo dôjsť dňa 10.08.2010 a ktoré spočívalo v zlomenine záhlavnej kosti vpravo, v podvrtnutí krčnej a driekovej chrbtice a v otrase mozgu I. stupňa , mohlo byť spôsobené ako opakovaným búchaním hlavy o stenu (čo zodpovedalo konaniu žalovaného, ktoré sa mu v trestnom konaní v rámci skutkovej vety kládlo za vinu) , tak aj prípadným pádom žalobkyne hlavou na tvrdý predmet.

132. V tejto súvislosti súdnoznalecká organizácia J. U. G. R., W.Y.R., S. poukázala na správu o hospitalizácii žalobkyne vo Všeobecnej nemocnici s poliklinikou J. , U..W.. od 11.08.2010 do 18.08.2010, v ktorej nie je zmienka o priamom úrazovom poškodení , ale o pravdepodobnej poruche vedomia s až následným úrazom, a že jednoznačne je v ňom uvedené, že žalobkyňa mala poruchu vedomia a táto však nebola úrazového pôvodu. Teda že porucha vedomia predchádzala samotnému úrazovému deju.

133. Následne v rámci svojho súdnoznaleckého záveru v súvislosti so zlomeninou záhlavnej kosti konštatuje, že táto vzniká priamym mechanizmom, pričom zvyčajne ide o veľké násilie pôsobiace priamo na oblasť záhlavia. Táto zlomenina môže vzniknúť aj úderom hlavy o stenu pri bitke (napr. pri údere hlavy o stenu), ale nakoľko ide o poranenie spôsobené pôsobením veľkej sily z klinického hľadiska tieto zlomeniny skôr vznikajú pri páde na zem priamo na záhlavie. Ako sa ďalej v tomto znaleckom posudku uvádza, na základe objektivizovateľného miestneho nálezu a záverov vyšetrovacích metód sa nedá presne určiť, či táto zlomenina vznikla pri bitke úrazom hlavy o stenu alebo pádom na zem.

134. Uvedená súdnoznalecká organizácia tiež poukázala na to, že v novembri 2013 bola žalobkyňa operovaná pre nezhubný nádor pravého vonkajšieho zvukovodu , ktorý jej spôsoboval útlak vestibulárneho nervu, pričom v tejto súvislosti bolo uvedené, že mala opakované závraty, skoro každý deň. Z retrospektívneho hľadiska sa nedá vylúčiť , že aj v čase prvého incidentu v roku 2010 mohol byť prítomný už daný nezhubný nádor , ktorý mohol eventuálne spôsobovať závratový stav s pádmi. Podotýka však, že na CT vyšetrení mozgu z roku 2010 nebol ešte daný nález popísaný. A tak sa retrospektívne nedá jednoznačne určiť, či nádor pravého zvukovodu spôsoboval žalobkyňi obtiaže aj v roku 2010.

135. Súdny znalec Q.. P. H. sa k procesu vzniku tohto poškodenia zdravia vôbec nevyjadroval.

136. V súvislosti s otrasom mozgu I. stupňa, ku ktorému malo dôjsť dňa 10.08.2010 súd poukazuje už na vyššie uvedené konštatovanie súdnoznaleckej organizácie J. U., že porucha vedomia u žalobkyne predchádzala samotnému úrazovému deju. Ktorá okolnosť viedla k vzniku uvedeného otrasu mozgu, ani znalecký posudok uvedenej súdnoznaleckej organizácie a ani posudok súdneho znalca Q.. P. H. bližšie nezrejmuje, avšak súd opätovne dáva do pozornosti už uvádzaný záver vyššie uvedenej súdnoznaleckej organizácie o tom, že na základe objektivizovateľného miestneho nálezu a záverov vyšetrovacích metód sa nedá presne určiť, či zlomenina záhlavnej kosti, ktorá by podľa súdu logicky zrejme mala vyústiť do uvedeného otrasu mozgu , vznikla pri bitke úrazom hlavy o stenu alebo pádom na zem.

137. Rovnako tak ani znalecký posudok uvedenej súdnoznaleckej organizácie a ani posudok súdneho znalca Q.. P. H. bližšie neozrejmujú, ktorá okolnosť viedla k podvrtnutí krčnej a driekovej chrbtice u žalobkyne , akurát súdnoznalecká organizácia J. U. vo svojom závere uvádza, že okrem iného aj u tohto poranenia na základe objektivizovateľného miestneho nálezu a záverov vyšetrovacích metód sa nedá presne určiť, či vzniklo pri bitke hlavou o stenu alebo pádom na zem, a tak tu naďalej ostáva alternatívny záver stanovený pôvodne znalcom Q.. Š. G., podľa ktorého to mohlo zapríčiniť ako opakované búchanie hlavy žalobkyne o stenu, tak aj prípadný jej pád hlavou na tvrdý predmet.

138. Pokiaľ ide o ľavostrannú hemiparézu a hemihypestézu , ktorá mala nastať u žalobkyne , z vykonaného znaleckého dokazovania vyplynulo, že sa u tejto objavuje od dňa 11.08.2010. V trestnom konaní bolo pôvodne znalcom Q.. Š. G. toto poškodenie zdravia žalobkyne definované ako „pomliaždenie nervu s krátkodobou obrnou“, kedy tento toto poškodenie zdravia považoval za následok poškodenia mozgu alebo miechových koreňov, pričom obsah tohto poškodenia patrí podľa jeho názoru do kompetencie neurológa.

139. Podľa súdneho znalca Q.. P. H. , ktorý už toto poškodenie zdravia žalobkyne definoval ako „ľavostrannú hemiparézu, frustnú (t.j. neúplnú, čiastočnú)“, t.j. ochrnutie ľavej polovice tela, sa jednalo o úrazové poškodenie zdravia , ktoré malo vyplynúť z poškodenia mozgovej kôry v dôsledku zlomeniny pravej záhlavovej kosti dňa 10.08.2010, ktorá viedla až ku pomliaždeniu mozgovej kôry, pričom však uvedený znalec len predpokladá, že sa tak stalo v oblasti pravého temenného laloka.

140. Tento svoj záver uvedený znalec len predpokladal, nakoľko ako sám uviedol toto pomliaždenie mozgu v prípade zranenia žalobkyne nebolo na CT viditeľné, popísané a diagnostikované. Ako uviedol CT mozgu bolo síce negatívne a nebolo zistené ani žiadne anatomické štrukturálne poranenie mozgového tkaniva, avšak to podľa neho neznamená, že to reálne klinicky nebolo. Skutočnosť , že sa takéto poškodenie mozgu neprejavilo na CT snímke považoval len za „deficit medicíny“.

141. Zároveň tento súdny znalec uvádzal, že najčastejšou príčinou hemiparézy je spontánne krvácanie alebo nedokrvenie mozgu, a nie teda pourazová hemiparéza.

142. Naproti tomu súdnoznalecká organizácia J. U. G. R., W..Y..R., S. dospela k záveru, že príčina tejto hemiparézy je doteraz nejasná. Aj ona poukazuje na to, že na realizovanom CT vyšetrení mozgu neboli preukázané žiadne úrazové zmeny na mozgovom tkanive, len zlomenina záhlavnej kosti. Poukazuje na to, že nebolo ihneď realizované v rámci diagnostiky aj NMR vyšetrenie, ktoré mohlo zistiť prípadné ischemické zmeny mozgového parenchýmu (nedokrvenie časti mozgu - ischemickú cievnú príhodu) , alebo poškodenie mozgu úrazom, ktoré nebolo detegované na CT vyšetrení mozgu, ale k tomuto NMR vyšetreniu mozgu došlo až dňa 18.11.2010, pričom na ňom neboli preukázané žiadne chorobné zmeny na mozgu a ani úrazové zmeny. Na základe týchto skutočností zostáva podľa záverov tejto znaleckej organizácie príčina ľavostrannej hemiparézy nejasná a nemožno zistiť jej jednoznačnú príčinu.

143. Navyše ani v prípade samotnej zlomeniny záhlavnej kosti vpravo, ktorá ako príčina bola prípadne spôsobilá vyvolať toto poškodenie zdravia, nebolo preukázané, že túto zlomeninu spôsobil žalovaný svojim konaním.

144. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že príčinná súvislosť medzi zavineným protiprávnym konaním žalovaného a vznikom škody na zdraví musí byť bezpečne preukázaná; nestačí tu samotná pravdepodobnosť.

145. Vzhľadom na vyššie uvedené pochybnosti ohľadne príčiny, ktorá viedla jednak k vzniku poškodenia zdravia u žalobkyne spočívajúceho jednak v zlomenine záhlavnej kosti vpravo, v podvrtnutí krčnej a driekovej chrbtice a v otrase mozgu I. stupňa, a jednak v ľavostrannej hemiparéze a hemihypestéze súd ustálil, že v tomto sporovom konaní nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním žalobcu a vznikom tohto poškodenia zdravia u žalobkyne , a teda že v tomto prípade nie je tu daný tento predpoklad pre zodpovednosť žalovaného za škodu, ktorá tu v dôsledku toho žalobkyne vznikla.

146. Súd preto zamietol žalobu v tej časti, ktorá sa čo do istiny týkala všetkých tých žalobkyňou uplatnených (a nepremlčaných) peňažných nárokov spočívajúcich v náhrade za bolesť, ktoré mali vyplynúť z vyššie uvedených poškodení zdravia žalobkyne z uvedeného dňa 11.08.2010 , keďže nebola

preukázaná príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaného a týmito poškodeniami zdravia u žalobkyne.

147. Podľa trestného rozsudku sp.zn. XT/XX/XXXX-XXX zo dňa 09.07.2013 v súvislosti so skutkom, ktorý sa mal udiať dňa 24.12.2011, mal žalovaný žalobkyňu tiež otvorenou dlaňou udrieť do tváre v oblasti pravého ucha. V správe Nemocnice s poliklinikou W. K. B. , U..W.. G. XX.XX.XXXX v rámci objektívneho posúdenia stavu žalobkyne sa konštatuje , že v oblasti pravej ušnice susp. kontúzne ložisko - erytém a palp. citlivosti. Diagnostický záver je „Fractura dentium I.1“ a tiež „Cephalea postraumatica“.

148. Kontúzia podľa slovníka cudzích slov znamená navonok nekrvácajúce zranenie vnútorného orgánu, svalu, nervu a pod., pomliaždenina. Erytém podľa slovníka cudzích slov zase znamená začervenanie kože.

149. Znalecký posudok č. 16/2020 zo dňa 15.05.2020 súdnoznaleckej organizácie J. U. G. R., W..Y..R., S. v súvislosti s touto udalosťou zo dňa 24.12.2011 bodovo ohodnocuje položku - pomliaždenie tváre počtom 5 bodov. V znaleckom posudku č. 14/2018 súdneho znalca Q.. P.Š. H. zo dňa 22.07.2018 je táto položka vedená ako „ pomliaždenie hlavy v pravej časti záhlavia“ a je jej určených 0 bodov. V znaleckom posudku súdneho znalca Q.. Š. G. č. 1/2012 zo dňa 08.02.2012 sa takáto a ani obdobná položka nenachádza a teda nie je k nej žiadne bodové ohodnotenie.

150. Súd bol toho názoru, že si žalobkyňa nárok z tohto poškodenia zdravia ani neuplatnila, keďže pôvodná žaloba vychádzala zo znaleckom posudku súdneho znalca Q.. Š. G. č. 1/2012 , ktorý takéto poškodenie zdravia neuvádzal , a následné rozšírenie žaloby žalobkyne dňa 14.09.2018 jej podaním zo dňa 13.09.2018 nemohlo na toto poškodenie ani reflektovať, keďže vychádzalo zo záverov znaleckého posudku č. 14/2018 súdneho znalca Q.. P. H., v ktorom bola táto položka vedená ako „ pomliaždenie hlavy v pravej časti záhlavia“ s nulovým bodovým ohodnotením, takže rozširujúca žaloba toto poškodenie nemohla pojať. Až následne znalecký posudok č. 16/2020 súdnoznaleckej organizácie J. U. toto poškodenie zdravia pod označení „pomliaždenie tváre“ ohodnocuje počtom 5 bodov , avšak na túto skutočnosť už žalobkyňa nijako procesne (rozšírením žaloby) nereflektovala, a preto súd ustálil, že si nárok na náhradu škody z tohto poškodenie zdravia v tomto spore ani neuplatnila.

151. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

152. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

153. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

154. Podľa § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka, Úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

155. Právny vzťah zo spôsobenej škody treba považovať za záväzkový vzťah (§ 489 Občianskeho zákonníka), na ktorý sa vzťahujú všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o záväzkoch (jeho ôsma časť), včítane ustanovení o zániku záväzkov a omeškaní. Keďže v Občianskom zákonníku pri nároku na náhradu škody nie je ustanovený čas splnenia, zásadne treba vychádzať z toho, že škodca je povinný nahradiť škodu, prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie (k tomu porovnaj R 27/1977). Právo poškodeného požadovať náhradu škody a tomu zodpovedajúca povinnosť škodcu škodu poškodenému uhradiť, spravidla nevzniká na základe rozhodnutia súdu, ale priamo zo zákona. Z tohto pravidla súdna prax pripustila výnimku, podľa ktorej povinnosť zaplatiť náhradu zodpovedajúcu

ďalšiemu zvýšeniu odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia (bolesť) podľa ustanovenia § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. v znení neskorších predpisov, vzniká až na základe súdneho rozhodnutia, v ktorom je určená doba splnenia a až uplynutím tejto doby určenej na splnenie priznanej náhrady, dochádza k omeškaniu dlžníka (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 72, ročník 1996). Z uvedeného je zrejmé, že ak sa omeškanie týka peňažného dlhu vo forme náhrady škody (škody na zdraví), pre určenie, kedy dochádza k omeškaniu dlžníka (škodcu), je rozhodujúca povaha požadovaného (súdom priznaného) odškodnenia. (porovnaj Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. mája 2011, sp. zn. 6 Cdo 16/2010).

156. Na druhej strane "úrokový" právny vzťah môže vzniknúť iba vtedy, ak bol medzi účastníkmi (platne) založený hlavný peňažný záväzkový právny vzťah.

157. Vo všeobecnosti platí, že záväzkový právny vzťah, ktorého predmetom je peňažné plnenie, môže byť hlavný alebo vedľajší (akcesorický). O hlavný záväzkový vzťah ide vtedy, ak jeho kauza smeruje priamo k zaplateniu, resp. k získaniu určitej peňažnej čiastky. Vedľajším (akcesorickým) peňažným záväzkovým vzťahom je mimo iného záväzok (povinnosť) dlžníka zo zmluvy alebo zo zákona zaplatiť veriteľovi úrok ako určitú pomernú časť (spravidla určenú percentuálnou sadzbou) hlavného peňažného záväzku; V dôsledku omeškania dlžníka nevzniká medzi účastníkmi nový (ďalší) záväzkový právny vzťah; ak teda vznikne dlžníkovi povinnosť zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania, dochádza k zmene v obsahu práv a povinností dlžníka, inak povedané, k zmene v obsahu záväzkového právneho vzťahu spočívajúcej v tom, že vedľa povinnosti splniť hlavný záväzok je dlžník povinný splniť tiež záväzok vedľajší (akcesorický)...Úroky z omeškania majú povahu opakujúcich sa dávok, ktoré možno veriteľovi priznať súdnym rozhodnutím, aj keď sa stanú splatnými až v budúcnosti. To mimo iného znamená, že pre povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania sú rozhodujúce okolnosti, ktoré nastali v dobe, kedy došlo k omeškaniu so splnením dlhu (záväzku) z hlavného záväzkového právneho vzťahu. Okolnosť, či každý ďalší deň dlžník porušuje svoju povinnosť plniť riadne a včas hlavný peňažný záväzkový vzťah, teda nie je, ako sa žalovaný mylne domnieva, pre povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania významná. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu (záväzku) nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku; týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok. (porovnaj rozsudok z 29. júna 2010 sp. zn. 1 Cdo 157/2009).

158. V tomto spore si žalobkyňa uplatňuje úroky z omeškania s plnením peňažného dlhu, ktorý predstavuje náhrada škody na zdraví pozostávajúcej z náhrady za bolesť.

159. V konaní bolo preukázané , že výzva na zaplatenie súdom priznanej istiny v tomto spore, teda sumy 446,70 EUR bola žalovanému doručená v podobe žaloby v tomto spore, kedy uvedená suma bola s určitou súčasťou žalobou uplatňovanej sumy 1.998,--EUR. Uvedená žaloba bola žalovanému doručená dňa 11.05.2015 a dňom nasledujúcim, t.j. odo dňa 12.05.2015 sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením súdom priznanej sumy istiny.

160. Samotná žalobkyňa si uvedený úrok z omeškania uplatnila písomným podaním zo dňa 13.08.2018 počnúc od 25.06.2015, kedy mal žalobca reagovať na doručení žalobu listom z uvedeného dňa , ktorý nie je súčasťou spisu. Tak či onak žalobkyňa si úrok z omeškania uplatnila odo dňa, v ktorom už bol žalovaný preukázateľne v omeškaní s úhradou súdom priznanej istiny.

161. V čase uvedeného omeškania žalovaného s úhradou predmetnej istiny (t.j. k 12.05.2015) bola úroková sadzba hlavných refinančných obchodov stanovená Európskou centrálnou bankou za obdobie od 10.09.2014 do 15.03.2016 vo výške 0,05 % p.a.. Pri započítaní 5 percentuálnych bodov v zmysle citovaného nariadenia úroky z omeškania v percentuálnom vyjadrení predstavovali súdom priznané ročné úroky z omeškania hodnoty uvedené vo výroku rozsudku.

162. Keďže ale žalovaný voči nárokom žalobkyne uplatneným jej podaním zo dňa 13.09.2018 doručeným súdu dňa 14.09.2018 vzniesol námietku premlčania , a táto sa týkala aj takto dodatočne uplatneného nároku na úrok z omeškania zo súdom priznanej sumy , nakoľko tento si žalobkyňa pôvodne v tomto sporovom konaní, ale ani v rámci trestného konania neuplatňovala , súd priznal žalobkyňi uvedený úrok z omeškania až počnúc od 15.09.2015, pretože považoval nárok na zaplatenie

úroku z omeškania za obdobie od 25.06.2015 (t.j. odo dňa od ktorého si ho žalobkyňa uplatnila) do 14.09.2015 (t.j. do dňa , ktorý zodpovedal o tri roky späťne dňu, ku ktorému si tento úrok žalobkyňa uplatnila prípisom zo dňa 13.09.2018 na tunajšom súde , t.j. 14.09.2018 mínus tri roky) za premlčaný a v tejto časti žalobu taktiež zamietol.

163. Vychádzal z toho , že úroky aj keď sú akcesorickým vzťahom, tak zároveň sa premlčujú samostatne v trojročnej premlčacej dobe počítanej od dňa , kedy sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou príslušnej istiny , za predpokladu že táto istina ako hlavný peňažný záväzok v čase uplatnenia nároku na tieto úroky už nebola sama premlčaná. V takomto prípade by totiž samotné úroky z omeškania boli premlčané v celom rozsahu.

164. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

165. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

166. Podľa § 255 ods.2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

167. Podľa § 259 CSP, ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

168. Podľa Článku 4 ods.1 Základných princípov CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

169. Podľa § 262 ods.1CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

170. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

171. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP a žalobkyňu zaviazal povinnosťou zaplatiť náhradu trov konania žalovanému v rozsahu zodpovedajúcom pomeru jeho úspechu v tomto spore.

172. Súd pri posudzovaní uvedeného úspechu vzal na zreteľ skutočnosť, že pomer úspechu žalobkyne k žalovanej sume istiny (po rozšírení žaloby) bol 9,99 % (446,70 EUR ako priznaná suma istiny / 4.469,45 EUR ako celková žalovaná suma istiny (po rozšírení žaloby) =0,0999= 9,99 %) a úspechu žalovaného bol 90,01 % (4.022,75 EUR ako nepriznaná suma istiny / 4.469,45 EUR ako celková žalovaná suma istiny =0,9001= 90,01 %).

173. Žalovanému ako úspešnej strane sporu tak vznikol nárok len na pomernú časť trov konania a to v rozsahu 80,02 %, kedy uvedené percento predstavuje rozdiel medzi percentuálnym úspechom žalovaného a percentuálnym úspechom žalobkyne (90,01 % - 9,99 %).

174. V danom spore vznikli trovy štátu , ktoré neboli vykryté preddavkami od sporových strán, ktoré spočívali v úhrade časti odmeny (znalečného) súdneho znalca Q.. P. H. priznanej uznesením sp.zn. XXC/XX/XXXX-XX G. dňa 28.11.2018 v sume 18,32 EUR a v úhrade časti odmeny (znalečného) súdnoznaleckej organizácie J. U. G. R., W..Y.R., S. priznanej uznesením sp.zn. XXC/XX/XXXX-XXX zo dňa 16.07.2020 v sume 176,60 EUR, v oboch prípadoch z finančných prostriedkov štátu potom, čo celkové vyššie uvedenými uzneseniami priznané sumy znalečného vo výške 179,28 EUR, resp. 1.326,60 EUR neboli pokryté z preddavkov zložených stranami sporu.

175. Súd zaviazal obe strany sporu povinnosťou zaplatiť náhradu týchto trov konania Slovenskej republike a to podľa percentuálneho pomeru neúspechu každej zo strán v tomto spore, teda žalobkyňu v rozsahu 90,01 % a žalovaného v rozsahu 9,99 %.

176. Výroky o náhrade trov konania súd formuloval v zmysle právneho názoru vysloveného Najvyšším súdom SR v uznesení sp.zn. 6 Cdo/65/2017 zo dňa 30.05.2017, ako aj v uznesení sp. zn. 6 Cdo 222/2016 zo dňa 23. marca 2017, podľa ktorého musí v ňom byť uvedené, kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, a teda len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti.

177. O výške náhrady týchto trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach . (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok/ ďalej len ako „ CSP“/).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.